உ

கணபதி துணை

சைவப்பிரகாசனம்.

தேவாரம்.

கற்றாங்கெரியோம்பிக் கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய
முற்றா வெண்டிங்கள் முதல்வன்பாதமே
பற்றாநின்றாரைப் பற்றாபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உபோற்காதம்.

சகல லோகைக நாயகராகிய சிவபெருமானால் சமஸ்கிருதபாஷையிலே அருளிச்செய்யப்பட்ட வேதாகமங்கள், தனித்தனியே கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் என்னும் இருவகையுடையனவாம். அவற்றுட் கருமகாண்டங்களிலே கிரியாக்கிரமங்களும், ஞானகாண்டங்களிலே இலக்கணப் பிரமாணங்களோடு பதிமுதலிய பதார்த்தங்களும் மிக விரிவாக நிரூபிக்கப்பட்டன.

அவற்றுள், ஞானகாண்டங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட பதிமுதலிய பதார்த்தங்கள், சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்பெற்ற மகான்களாலே தமிழ்ப்பாஷையிலே செய்யப்பட்ட சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தி முதலிய உண்மைநூல்களிலே சுருக்கியும், விரித்தும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அங்ஙனமாயினும், அந்நூல்கள் பத்தியரூபங்களாதலினாலே பூரண வியுற்பத்திமான்களுக்கன்றி ஏனையோருக்கு உபயோகப்படா; பூரண வியுற்பத்திமான்களுக்கும் பிணிமுதலிய ஏதுக்களாலே விலேப்பிளராத காலங்களில் உபயோகப்படாதனவாகும்.

இங்ஙனமாக, இவ்வியாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகத்தின்கண்ணே வேளாண்மரபிலே திருவவதாரஞ்செய்

து, சமஸ்கிருதத் திராவிட வியுற்பன்னராகி, ஸ்ரீலஸ்ரீ வேதாரணியத்துச் **சுவாமிநாததேசிகர்** அவர்களிடத்திலே கிரமமாகச் சித்தாந்தோபதேசம் பெற்றுக் கொண்டவர்களும், இந் நீர்வேலிநகரின்கண்ணே நெடுங்காலம் இருந்து இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்தினவர்களும், சமஸ்கிருதத்திலே பாலபாடம், இலக்கணச்சுருக்கம் முதலியவைகளையும், சித்தாந்த சாராவலியின் ஞானபாதத்துக்கு ஒரு வியாக்கியையும், சிவஞானபோதத்துக்குத் தமிழிற் சிற்றுரையையும், பிரசாதஷட்சுலோகிக்குத் தமிழ் வியாக்கியையையும், அகநிர்ணயத்துக்குத் தமிழ் வியாக்கியையையும், தமிழிலே சிவபூசையந்தாதிக்கு ஒரு விருத்தியுரையையும், சிறிது நாடகமுதலிய கத்தியரூபமாகிய சில நூல்களையும் அனுட்டானவிதி சிராத்தவிதி முதலியவைகளையும் உலோகோபகாரத்தின்பொருட்டுச் செய்தவர்களும், **சிவ. சங்கரபண்டிதர்** என்னுந் திருநாமமுடையவர்களும் ஆகிய தமியேனுடைய தந்தையார் அவர்கள், அந்த ஞானசாஸ்திரங்களின் பொருள்களை மிகச்சுருக்கி விளக்குவதும், கத்தியரூபமும் ஆகிய இச் **சைவப்பிரகாசனம்** என்னும் நூலை அதிகாரிகளாகிய எல்லாருக்கும் உபயோகப்படும்பொருட்டுச் செய்தருளினார்கள்.

இதற்கு அதிகாரிகளாவார் இய[illegible] இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சி செய்தவ[illegible] சிவதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டவர்களாய் உ[illegible] சைவசமயிக[illegible]

இதனைக் கற்றுணர்ந்தவர்கள், சிவஞானபோதம் முதலிய திவ்வியநூல்களை ஓதியுணர்தற்கு அதிகாரிகளாவர்; ஆகலின் முதனூற்பொருளுணர்ந்து கட்டறுத்து வீடுபெறுதலே இதின்பயன்.

சைவசமயிகளே! நீங்கள் இதனைக் கிரமமாகக் கற்றுணர்ந்து உறுதிப்பயனைப் பெறும்பொருட்டு முயலக்கடவீர்கள்.

இங்ஙனம்:
நீர்வேலி.
ச. சிவபிரகாசன்

உ

சிறப்புக்கவிகள்.

நல்லூர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலர்

அவர்கள் மருகரும் மாணாக்கருமாகிய

ஸ்ரீமத். ச. பொன்னம்பலபிள்ளை

அவர்கள் சொல்லியது.

சைவசிந் தாந்தத் துயர்பெருமை சாதிக்குஞ்
சைவப் பிரகாசனநூல் — சைவர்சீர்
பாரிற் குலவப் படைத்திட்டான் சங்கரனுஞ்
சேர்நீர்வேலிப் பதியினன்

சுன்னாகம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ

அ. குமாரசுவாமிபிள்ளை

சொல்லியது

... நூல் விரிபொருள் யாவுஞ் சுருக்கி முறைவிளக்கி
... ஆலித்தென்ச சைவப்பிரகாசன நன்குசெய்தார்
... நூலொடுவட ... ஆகட ... செகம்புகழ்ப
... ஆலியற்றிய நீர்வேலிச் சங்கர பண்டிதரே.

சைவ உதயபானுப் பத்திராதிபராகிய

ஊரெழு ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை

சொல்லியது

... புகழ்ச்சைவசி த்தாந்தப் பாலினைக்கடலகடைந்து
... சைவப்பிர காசன ... யமிழ்தை
... சைவ ... வோர்க்கு ...
... தந்துதவிய சங்கர பண்டித ... மாதவனே.

கோப்பாய் ம-ள-ள-ஸ்ரீ. வித்துவான்.

சபாபதிப்பிள்ளை

சொல்லியது

... குருதி யிறப்பராத ஞானப் பெருமானைக்குருகி ...
பொறப்புறவே சொற்சொற் ... வி ... சொற்ற
சைவப்பிரகாசனநூல் சாற்றுபுகழச் ச ... ரனும
சைவப்பிரகாசப் படித்தன.

அவற்றுள், அவ்வியாத்தியாவது, இலக்கணம் இலக்கியத்தின் ஏகதேசத்தில் இருத்தலின்மை; எங்ஙனம்.—ஆவிற்குக் கபிலநிறமுடைமை.

அதிவியாத்தியாவது, இலக்கணம் இலக்கியமல்லாததன் கண்ணும் இருத்தல்; எங்ஙனம்,—ஆவிற்குக் கோடுடைமை.

அசம்பவமாவது, இலக்கணம் இலக்கியமுழுதினும் இருத்தலின்மை; எங்ஙனம்,—ஆவிற்கு ஒற்றைக்குளம்புடைமை

இம்முக்குற்றங்களும் நீங்கிய இயல்பே இலக்கணம்; இலக்கியமுழுதிலும் வியாபித்து, இலக்கியமல்லாததின் வியாபியாத தன்மையே இலக்கணம் என்பதுமுடிபு.

இவ்விலக்கணம் சுவரூபமும், தடஸ்தமும், அதத்துவியாவிருத்தமும என்னும் மூவகையுடைத்து.

[சுவரூபம் - தன்னியல்பு. தடஸ்தம்-அயலிடத்திருப்பது. அதத்துவியாவிருத்தம்-அதுவல்லாததிலிருந்து திரும்பியது.]

அவற்றுள், சுவரூபமாவது, இலக்கியப்பொருளிலே இயற்கையாக இருக்கும் இலக்கணம்; எங்ஙனம்,—ஆன்மாவிற்கு அறிவுதொழிலுடைமை.

தடஸ்தமாவது, பிறிதோர் பொருளின் சார்புபற்றி இலக்கியப்பொருளில் இருக்கும் இலக்கணம்; எங்ஙனம்,—ஆன்மாவிற்குச் சிற்றறிவுடைமை, அல்லது சரீரப் பிரேரகத்தன்மை.

அதத்துவியாவிருத்தமாவது, மற்றைப் பொருளிலிருந்து நீங்கி இலக்கியத்திலிருக்கும் இலக்கணம்; எங்ங

ணம்,—ஆன்மாவிற்குச் சரீரமுதலியவற்றின் வேருந் தன்மை. அதத்துவியாவிருத்தம் தடஸ்தத்துள் அடங் குதலுந் தகும்.

இங்ஙனங்கூறிய இலக்கணத்திற்குப் பயன் பொ ருள்களை வேறுபடுத்தி வழங்குதலாம்.

இரண்டாவது.

பிரமாணம்.

பிரமாண இயல்பு

பிரமாணமாவது, பிரமிதியினது கருவியாம். பிரமி தியாவது, பிரமாதா பிரமேயத்தை ஐயந்திரிபின்றி உள்ளபடி யறிதல். அதுவே மெய்யறிவு.

[பிரமாதா- அளப்பவன். பிரமாணம் - அள வைக்கருவி. பிரமிதி-அளத்தல்; பிரமையு மது. பிரமேயம்-அளக்கப்படுவது.]

ஐயமாவது, ஒருபொருளை மாறுபட்ட பலபொரு ளாக உணர்தல்; எங்ஙனம்,—இவ்வுருக் குற்றியோ பு ருடனோ என்றல்.

திரிபாவது, ஒருபொருளை மற்றொரு பொருளாக உணர்தல்; எங்ஙனம்;—இப்பியை வெள்ளியென்றல். ஐயமுந் திரிபும் பொய்யறிவாம். மெய்யறிவின் வாச னையாற்றோன்று முணர்வு மெய்ந்நினைவு; பொய்யறி வின் வாசனையாற்றோன்று முணர்வு பொய்ந்நினைவு.

உள்ளபடியறிதலாவது, அறியப்படும் பொருளில் இருந்த பிரகாரமுடையதாக அறிதல்:

இனிக் கருவியாவது, காரணங்களுட் சிறந்ததாகிய காரணம்

[கருவி-கரணம்.]

காரணமாவது, பிறிதொன்றிற்கு ஆகாவின்றி நியத மாய்க் காரியத்துக்கு முன்னிற்றலுடையது.

சைவப்பிரகாசனம்.

காரியமாவது, முன்னில்லாததாகிப் பின்னுள்ளதாவது.

அந்தக்காரணம் முதலும், துணையும், நிமித்தமும் என மூவகைத்து.

[முதல் - உபாதானம், சமவாயி. துணை-சககாரி.]

காரியத்தோடு சமவாயமுடைய காரணம் முதற்காரணம்.

[சமவாயம்-ஒற்றுமை, இயைபு.]

காரியந் தோன்றுதற்கு உபகாரகமாய் நிற்கும் காரணந் துணைக்காரணம.

[உபகாரகம்-உதவுவது, உதவி.]

தன்வசமாய் நின்று, காரணங்களைப் பிரேரித்துக், காரியத்தைத் தோன்றுவிக்குங் காரணம் நிமித்தகாரணம்.

[வசம்-தலைமை, இச்சை. பிரேரித்தல்-ஏவுதல், செலுத்தல்.]

எங்஬னம்,—குடமாகிய காரியத்துக்கு மண் முதற்காரணம; திரிகை முதலியன துணைககாரணம; குயவன் நிமித்தகாரணம்.

இம்மூன்று காரணங்களுள் எவ்வாற்றானுஞ் சிறந்ததாவதே கருவியாம்.

கருவியானது, அவாந்தரவியாபாரமும பலனும் உடையது, எங்஬னம்,—தறிந்தற்கருவியாகிய குடாரத்துக்கு மரத்தோடுளதாய கூட்டமே அவாந்தரவியாபாரம்; தறித்தலே பலன்.

[அவாந்தர வியாபாரம்-இடைத்தொழில்]

பிரமாதாவினது சிற்சத்தியே பிரமிதித்தொழிலினது கருவியாதலின், அதுவே பிரமாணம்.

[சிற்சத்தி-அறிவாற்றல்.]

சிற்சத்தியாகிய பிரமாணத்துக்கும், பிரமேயப் பொருட்கு முளதாகிய ஞாபக ஞாப்பியத்தன்மைச்சம் பந்தமே அவாந்தர வியாபாரம்: அச்சம்பந்தத்தாற் றோன்றும் பிரமேயவறிவே பிரமிதியாம்: அதுவே பலன்.

[ஞாபகம்-அறிவிப்பது. ஞாப்பியம்- அறிவிக் கப்படுவது.]

தடையில்லாத சிற்சத்தியானது, பிறபொருளுப காரத்தை வேண்டாது தன்னியற்கையால் விளங்கிப், பிரமேயங்களெல்லாவற்றையும் நிருவிகற்பமாக அளந் தறியும்; அவ்வறிவு அனுபூதியெனப்படும்.

[அனுபூதி-காட்சி, எதிருற்றுணர்தல்.]

அவ்வனுபூதி சுவானுபூதியும், பரானுபூதியும் என இரண்டாம.

[சுவானுபூதி - தற்காட்சி. பரானுபூதி-பிறகா ட்சி.]

பிரமாணவிபாகம்.

பெத்தான்மாவாகிய பிரமாதாவினது சிற்சத்தி பாசத்தாற்றடுக்கப்பட்டிருத்தலாற், பிறபொருளின்உப காரத்தை வேண்டித், தத்துவங்களால விளங்கி, இந் திரியம், இலிங்கம், சத்தம் என்னும் மூன்றினோடு கூடுதலால், முறையே பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம் ஆகமம் என்னும்பெயருடைய மூவகைப் பிரமாணமா. இத் தன்னௌலக்கியன்ற பிரமேயங்களை நிருவிகற்ப சவிகற்பமாக அளந்தறியும்.

அச்சிற்சத்திக்கு உபகாரமாகிய இந்திரியம், இலிங் கம், சத்தம் என்பவையும் உபசாரத்தால் முறையே பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், ஆகமம் என்னும்பெயர் பெறும்.

[ஆகமப்பிரமாணம், சத்தப்பிரமாணம் என்பன பரியாயமாம். இந்திரியம்-பொறி. இலிங்கம்-குறி. சத்தம்-சொல், உரை. பிரத்தியக்ஷம்-காண்டல். அனுமானம்-கருதல். ஆகமம்-உரை, வரவு. உபசாரம்-சார்ச்சிவழக்கம்.]

இப்பிரமாணங்களாற் றோன்றும் பிரமிதிகள் முறையே பிரத்தியக்ஷம், அனுமிதி, சாத்தம் எனப்பெயர் பெறும்.

[பிரத்தியக்ஷம்-காட்சியுணர்வு. அனுமிதி-கருத்துணர்வு. சாத்தம்-உரையுணர்வு.]

இம்மூன்றும் முறையே அனுபூதி, யுத்தி, சுருதி எனவும்படும்.

[இவற்றிற்குக் காட்சி, கருத்து, கேள்வி என்பன பிரதிபதம்.]

பிரத்தியக்ஷம்.

இனிப் பிரமாணமூன்றனுட், பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமாவது, பிரத்தியக்ஷப் பிரமிதியின் கருவியாம்; சிற்சத்தியோடு கூடிய இந்திரியமே பிரத்தியக்ஷப்பிரமிதியின் கருவியாதலிற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மெனப்படும். பிரத்தியக்ஷப் பிரமிதியாவது, இந்திரிய விடய சம்பந்தத்தாற்றோன்றும் அறிவு. ஈண்டு இந்திரியங் கருவி; இந்திரியவிடயசம்பந்தம் வியாபாரம்; பிரத்தியக்ஷப்பிரமிதி பலன்..

இந்திரியங்களாவன,—மனம், செவி, தோல், கண், மூக்கு, நாக்கு, என்னும் ஆறுமாம். விடயங்களாவன திரவியங்களும், அவற்றின் குணங்களும், கருமங்களும், அவற்றின் சாதியும், விசேடமும், சமவாயமும், அவற்றினின்மையுமாம்.

இந்திரியம தனக்கு யோக்கியமான விடயத்தையே கவரும.

[யோக்கியம்-தக்கது, ஏற்றது.]

அகவிந்திரியமாகிய மனத்துக்கு உணர்வு, விருப்பு, முயற்சி, இன்பம், துன்பம, வெறுப்பு என்னும் அகப்பொருள்கள் நேரே யோக்கியமாம.

ஏனைப்புறப்பொருள்கள் அந்த அந்த இந்திரியத்துவாரத்தால் யோக்கியமாம.

புறவிந்திரியங்கட் கண்ணுந் தோலுமல்லாதனவற்றிற்குத் திரவியம யோக்கியமாகா.

ஒளித்துணையோடு கூடிய கண்ணுக்குப் பருமையுந் தோற்றிய உருவமுமுடைய திரவியங்களும, யோக்கியத்திரவியங்களிலுள்ளனவாகிய உருவம், எண், அளவு, வேற்றுமை, சம்யோகம, விபாகம், முன்மை, பின்மை, சிநேகம, நெகிழ்ச்சி, வேகம என்னுங் குணங்களும, யோக்கியத்திரவியத்தினியைந்த கருமமும, யோக்கியப் பொருள்களையடைந்த திரவியத்தனமை, உருவத்தன்மை முதலிய சாதியும், யோக்கியப்பொருள்களின் சமவாயமும யோக்கியமாம். பரமாணுப் பருமையுடையதன்று; ஆன்மா முதலியன உருவமுடையன அல்ல; பிசாசு சரீரமுதலியன தோற்றிய உருவமுடையன அல்ல; ஆதலின் அவை கண்ணுக்கு யோக்கியமல்ல.

தோலுக்குப் பருமையுந் தோற்றிய பரிசமுமுடைய திரவியங்களும், உருவத்தின்வேறாய்க் கண்ணுக்கு யோக்கியமாகி யோக்கியத் திரவியத்திலிருக்குங் குணங்களும் யோக்கியத்திரவியத்திலுள்ளபரிசமும், யோக்கியத்திரவியத்தின் கருமமும், யோக்கியப்பொருளின் சாதியுஞ், சமவாயமும்யோக்கியமாம்.பரமாணுப்பரியதன்று; ஒளி தோற்றிய பரிசமுடையதன்று: வாய

வினளவு கண்ணுக்கு யோக்கியமன்று; ஒளியினளவு யோக்கியப்பொருளின் இருப்பதன்று; ஆதலின் அவையோக்கியமல்ல.

மூக்குக்குப் பரியதன்கணுள்ள தோற்றியகந்தமும், அதன் சாதியும், அவ்விரண்டின் சமவாயமும் யோக்கியமாம். பரமாணுவின் கந்தம் பரியதிலுள்ளதன்று; வச்சிரமணிமுதலியவற்றின் கந்தம் தோற்றியதன்று; ஆதலின் அவை யோக்கியமல்ல.

நாக்குக்குப பரியதிலுள்ள தோற்றிய இரசமும், அதன்சாதியும், அவ்விரண்டின் சமவாயமும் யோக்கியமாம. பரமாணுரசம் பரியதிலுள்ளதன்று; வச்சிரமணிமுதலியபற்றின்இரசம் தோற்றியதன்று; ஆதலின் அவை யோக்கியமல்ல.

செவிக்குச் சத்தமும், அதன்சாதியும், அவ்விரண்டின் சமவாயமும யோக்கியம.

இந்திரியவிடயங்களின் சம்பந்தம் சம்யோகமும், சமயுத்த சமவாயமும், சம்யுத்த சமவேத சமவாயமும், விசேடண விசேடியத் தன்மையும் எனநான்காம்.

[இவற்றிற்கு முறையே புணர்ச்சி, புணர்ந்ததினியைபு, பணர்ந்ததினியைந்ததினியையு, அடைமுதலாதல என்பன பிரதிபதம்.]

திரவியங்கள் சம்யோகததானும், குணமுங், கருமமுந், திரவியத்தின் சாதியுஞ் சம்யுத்தசமவாயத்தானும், குணகருமங்களின் சாதி சம்யுத்த சமவேத சமவாயத்தானும், சமவாயமும் இன்மையும் விசேடண விசேடியத்தன்மைச் சம்பந்தத்தானுங் கவரப்படும்.

எங்ஙனம்;—கண்ணாற் குடத்தைக் காணுங்காற் சம்யோகசம்பந்தம்; குடத்தினது கருமை முதலிய உருவத்தைக் காணுங்காற், சம்யுத்த சமவாயம்;

கணத்தோடு சமயுத்தமான குடத்தில் உருவஞ் சமவாயித்தலால் குடத்தினுருவத்தினுள்ள உருவத்தன்மையாகிய சாதியைக்காணுங்கால், சமயுத்தசம்வேதசமவாயம், கணத்தோடு சமயுத்தமான குடத்தில் உருவஞ் சமவேதம், உருவத்தில் உருவத்தன்மை சமவாயித்தலால் நூல்களில் ஆடைச் சமவாயத்தைக் காணுங்கால், விசேடண விசேடியத்தன்மைச் சம்பந்தம், கணத்தோடு சமயுத்தமான நூல் விசேடணம், நூலில் ஆடைச்சமவாயம் விசேடியம் ஆதலால் பூமியிற் குடமின்மையைக்காணுங்காலும், அதுவே சம்பந்தமாம்.

இந்திரிய விடய சம்பந்தத்தாற் றோன்றும் அறிவாகிய பிரத்தியக்ஷப் பிரமிதி நிருவிகற்பமுஞ், சவிகற்பமுமென இருவிதமாம்.

[நிருவிகற்பம்-விகற்பமில்லாதது. சவிகற்பம் விகற்பமுடையது. விகற்பம் - வேறுபாடு, பேதம்.]

நிருவிகற்பப் பிரமிதியாவது, விசேடணத்தோடு கூடுதலின்றிப், பொருண்மை மாத்திரத்திற்றோயாது, இஃதொன்று என்றதோன்றுமறிவு. சவிகற்பப்பிரமிதியாவது, நாம, சாதி, குண, கரும, திரவியங்களாகிய விசேடணங்களோடு கூடி "இவன் தேவதத்தன், இவன் பிராமணன், இவன் கரியன், இவன் ஓதுவான், இவன் பொன்னன்" என்றிவ்வாறு தோன்றுமறிவு.

[விசேடணம்-வேறுபடுத்துவது, அடை. விசேடியம்-வேறுபடுத்தப்படுவது, முதல்.]

இப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமிதியின் கருவியாகிய இந்திரியப்புணர்ச்சி சிறப்புத்தியே, பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம்.

இனிப் பித்தம், படலம், தூரம், இருள் முதலிய குற்றங்களோடு கூடிய இந்திரியம், பிரத்தியக்ஷப் போலி எனப்படும்.

அனுமானம்.

அனுமானப் பிரமாணமாவது, அனுமிதியின் கருவியாம்: சிறசத்தியோடு கூடிய இலிங்கம அனுமிதியின் கருவி ஆதலின், அனுமானப் பிரமாணம எனப்படும்.

[இலிங்கம், குறி, சாதனம், ஏது என்பன பரியாயம். அனுமிதி-கருதலறிவு].

அனுமிதியாவது, இலிங்கத்தின் பராமரிசததாற் றோன்றும அறிவு. ஈணடு இலிங்கவுணர்வு கருவி, பராமரிசமே வியாபாரம; அனுமிதி பலம.

[பராமரிசம ஆராய்சசி]

இலிங்கமாவது, வியாத்தி வலியால் மறைந்தபொருளை உணாத்துவது.

வியாப்பிய மாவதே இலிங்கமெனினுமொக்கும. எங்ஙனம,—புகை தீககு இலிங்கம.

[வியாத்தி- வியாபிததல், செறிதல, உடனிகழ்ச்சி]

வியாத்தியாவது, சாதனத்துககுச சாத்தியததோடுளதாகிய இயற்கைச்சம்பந்தம.

வியாப்பிய வியாபகங்களினியற்கைச் சமபந்தமே வியாத்தி எனினுமொக்கும்

எஙஙனம,—யாணடுப்புகை ஆண்டுத்தீ எனப் புகைக்குத் தீயோடுள்ள சம்பந்தம.

[சாதனம்-முடிப்பது. சாத்தியம-முடிக்கப்படுவது. வியாப்பியம்- வியாபிக்கப்படுவது, குறைந்திருப்பது. வியாபகம- வியாபிப்பது, மிகுந்திருப்பது.]

புகை வியாப்பியம், தீ வியாபகம்.

இலிங்கத்தின் பராமரிசமாவது, வியாப்பியமாகிய இலிங்கம பக்ஷத்தில் இருக்கின்றதென்று உணர்தல்:

எங்ஙனம,—தீயால வியாபிககப்படுவதாகிய புகை மலையிலே உணடு என்று முணாசசி அபபராமரிசமே வியாபாரம

[பக்ஷம-பக்கம, சா, சாததியஸதானம]

இலிஙகபராமரிசததாற றேன்றும அறிவு பக்ஷத திற சாததியம இருககினறது என்னு மறிவாம எஙங னம,—மலையிறறீயுணடெனனுமறிவு அதுவே, பா மாகிய அனுமிதியாம அது சவிகற்பமே

இவவனுமானம சுவாாததமும, பராாததமும என இரணடாம

[சுவாாததம தன்பொருட்டு பராாததம பிறா பொருட்டு]

, ஒருவன் தானே அடுககளை முதலியவற்றிற சிறந்த பிரததியக்ஷததாற புகைதீககளின் வியாததியைகக வாந்து,மலையின அணமையிறசென்று, மலையிறறீயின் ஐயஙகொணடு, அமமலைமேற புகையைக கணடு "யாணடுபபுகை ஆணடுதீ" எனனும வியாததியை நினைபபன், அதன்பின் மலை தீயால வியாபிககபபட்ட புகையுடையது என்னும உணாவாகிய இலிஙகபராம ரிசந தோன்றும, அதுவே சுவாாததானுமானம அத னல் இமமலை தீயுடைதது என்னுஞ சாததியசித்தியு ணாவாகிய அனுமிதிதோனறும, அது சுவாாததானு மிதி எனப்படும

தான் புகையாற றீயை அனுமிதிததுணாநது, பிற ரை உணாததுதறகுப் பிரயோகிககும அனுமானவாக்க பமே பராாததானுமானம வாககியம இலிஙக பரா மரிசம அன்றாதலின், வாககியம அனுமிதிககு நேரே கருவியன்றும ஆயினும, அனுமிதிககுக கருவியாகிய இலிஙகபராமரிசததைப்பயக்குஞ சாதத உணாவைப

பிறப்பிக்குஞ் சின்னமாதலின் அவ்வாக்கியம் உபசார த்தால் அனுமானம் என்று சொல்லப்படும்.

அனுமானவாக்கியமானது பிரதிஞ்ஞை, ஏது உதாரணம் என்னும் மூன்று அங்கமுடையதாம்.

[பிரதிஞ்ஞை- மேற்கோள், சம்மதி. உதாகர ணம்-எடுத்துக்காட்டு.]

அவற்றுட் பிரதிஞ்ஞையாவது, பக்கத்தைச் சாத் தியமுடையதாக உணர்த்துவது; ஏதுவாவது, மூன் றுமுருபேனும், ஐந்தாமுருபேனும் ஈறுக நின்று இலிங்கத்தை உணர்த்துவது. உதாகரணமாவது; வியாத்தியோடு கூடிய திருட்டாந்தத்தை உணர்த்து வது.

[திருட்டாந்தம்-காணப்பட்ட முடிபுடையது.]

அனுமானவாக்கியம். (க) மலை தீயுடைத்து., (உ) புகை யுடைமையால், (ஙு)யாது புகையுடைத்து அ தீயுடைத்து அடுக்களைபோல என்பதாம். இதனுண் மூன்று அங்கமும் வந்தன; இதனால் உணர்த்தப்பட் ட இலிங்கத்தாற் பிறனுக்கு மலையிற்றீயுண்டு என்னு முணர்வு உண்டாம்; அதுபரார்த்தானுமிதிஎனப்படும்

சுவார்த்தானுமிதி பரார்த்தானுமிதி என்பவையிர ண்டிற்குங் கருவியாகிய இலிங்க பராமரிசத்தோடுகூ டிய சிற்சத்தியே அனுமானப் பிரமாணம்.

இலிங்கத்தின் வியாத்தி அன்னுவய வியாத்தியும், வியதிரேக வியாத்தியும் என இரண்டு விதமாம்.

[அன்னுவயம்-உடன்பாடு, உண்மை. வியதி ரேகம்-மறை, இன்மை, மீட்சி.]

அன்னுவயத்தால் ஆகும் வியாத்தியாவது, சாதன சாத்தியங்களின் உண்மையாலாகும் வியாத்தி; சாத னமுள்வழிச்சாத்தியம் உளதாதல் என்றபடி. அது,யா ண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீ எனவரும்.

[illegible] குறவியாப்தியாவது, சாத்திய [illegible] ஆகுறவியாப்தி, [illegible] இருக்கவெனறபடி, அ[illegible] புகையுமில்லை எனவரும்.

அ[illegible] வய வியாப்தியிலே [illegible] வியாப்பியம், அத[illegible] வியதிரேக வியாப்தியிலே வியாபகமாய் அன்வய வியாப்தியிலே [illegible] வியாபகம், அதனி[illegible] வியதிரேக வியாப்தியிலே வியாப்பியமாம், [illegible] புகையி[illegible] தீயிருத்தலால் புகை வியாப்பியம், தீ [illegible] இலே தீயின்மை இல்[illegible] புகையின்மை இருப்பதால் புகையின்மை வியாபகம், தீயின்மை, வியாப்பியம்.

வியாப்தி [illegible] சபக்ஷம், விபக்ஷம் என [illegible]

[சபக்ஷம் [illegible] விபக்ஷம் [illegible] பக்ஷம்]

பக்ஷமாவது, [illegible] துணியப்படும் சாத்தியத்துக்கு [illegible], சபக்ஷம், [illegible] துணியப்பட்ட சாத்தியத்துக்கு [illegible], விபக்ஷம் துணியப்பட்ட [illegible] சாத்தியமின்மைக்கு [illegible] எனவும், —புகையுடைமையாகிய [illegible] பக்ஷம், அடுக்களை [illegible] விபக்ஷம்.

இலிங்கமானது, [illegible] வியாப்தியால், அன்வய வியதிரேகி, கேவலான்வயி, கேவல வியதிரேகி என மூவகைத்தாம்.

அவற்றுள், அன்வய வியதிரேகி அன்வயத்தானும் வியதிரேகத்தானும் வியாப்தியுடையது எவனம், —சாத்தியமாகுமிடத்துப் புகையுடைமையாகிய இலிங்கம் அன்வய வியதிரேகி, யானைப்

[illegible] அநுமானம் போல என அதனையும் [illegible] பக்ஷம் [illegible] பிரசங்கப்பிரயுக்த [illegible] பிரயோகமாக வியாப்தியும் [illegible]

[illegible] (௪) [illegible] அசித்தமாம் (௨) [illegible] [illegible] (௩) [illegible] செய்யப்பட்டது அது [illegible] (௩) யாது அசித்தியமனது [illegible] செய்யப்பட்டதல்லவோ, ஆகா [illegible] [illegible] செய்யப்பட்டதாதல் என்[illegible] [illegible] பிரயோகிக்கப்படும்.

[illegible] [illegible] அநுமானம் யாது, [illegible] [illegible] வியாப்தியுடையது எங்ஙனம்,—(௧) [illegible] [illegible] பிரேரிக்கப்படுகி[illegible] [illegible] (௨) [illegible] [illegible] (௩) [illegible] [illegible] [illegible] அநுமானம் [illegible] பிரேரிக்கப்படுகின்றது, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] பிரேரிக்கப்படுதல் சாத்தியமா, [illegible] [illegible] [illegible] வியதிரேக வியாப்தி [illegible] அநுமானம் [illegible],—யாது [illegible] [illegible] பிரசித்தமாகாத அநுமானமாகிய பயனுடைத் தோற்றச் செய்யாது, அதுபோல என் வியதிரேகிக்கு [illegible] இல்லை, எல்லாச் சடப்பொருளும் பயனு[illegible] தோற்றுவிக்கச் செய்வது, பிரேரிக்கப்படுவதுமா யிருத்தலின்

ஜீவிக கேவல வ்யதிரேகியாவது வியதிரேகத்தின் மாத்திர வியாப்திபுடையது எங்ஙனம்,—(௧) ஜீவிக்கின்ற சரீரம் ஆன்மாவுடையது (௨) பிராணன், அபா

ணன் முதலியனவுடைமையால் (கூ) யாது ஆன்மாவு டையதன்று அது பிராணன்முதலியனவுடையதும் அன்று சகடம்போல.

என்டு ஆன்மாவுடைமை சாத்தியம்; பிராணன்முத லியனவுடைமை இலிங்கம்; அதுவுங் கேவல வியதி ரேகி; அன்னுவய வியாத்தியின்மையின், அங்ஙன மன்றே,—யாது பிராணன் முதலியவுடையது அது ஆன்மாவுடையது இதுபோல என அன்னுவய திருட் டாந்தமில்லை, சீவிக்கின்ற சரீரமெல்லாம் பக்ஷமே யாகலின்.

அன்னுவய வியதிரேகியேதுப் பக்ஷத்தில் இருக்கை, சபக்ஷத்தில் இருக்கை, விபக்ஷத்தின் நீக்கம் என்னும் மூன்று ரூபங்களோடு கூடியதாம். எங்ஙனம்,—புகை யுடைமையாகியஏதுப் பக்ஷமாகிய மலையில் இருத்த லும், சபக்ஷமாகிய அடுக்களையில் இருத்தலும், விப க்ஷமாகிய மடுவில் இல்லாது நீங்குதலும் உடைத்தே.

[ரூபம்-தன்மை-விதம்.]

கேவலான்னுவயியேதுப் பக்ஷத்திலிருக்கை, சப க்ஷத்திலிருக்கை என்னும் இரண்டு ரூபமுடையதாம். அதற்கு விபக்ஷமின்மையின் விபக்ஷத்தின் நீக்கம் இல்லை.

கேவலவ்யதிரேகியேதுப பக்ஷத்தினிருக்கை, விப க்ஷத்தின் நீக்கம் என்னும் இரண்டு ரூபமுடையதாம் அதற்குச் சபக்ஷமின்மையிற் சபக்ஷத்தினிருக்கை இல்லை.

அனுமானப்போலி.

இனிப் பக்ஷத்தில் இருக்கையின்மை, சபக்ஷத்தில் இருக்கையின்மை விபக்ஷத்தின் நீக்கமின்மை என் னுங் குற்றங்களோடு கூடிய அனுமானம் அனுமானப போலி எனப்படும்

அநுமானப்போலி ஏதுப்போலி ஏத்துவாபாசம் என்பன பரியாயம்.

ஏதுப்போலியாவது, ஏதுலக்ஷணமின்றி ஏதுப்போலத்தோன்றுவது: அது அசித்தம், விருத்தம், அநைகாந்திகம் என மூன்றும்.

[அசித்தம்-முடியாதது முடிக்கப்படாதது-விருத்தம்-முரணியது, மாறுனது. அநைகாந்திகம்-ஒருநிலையில்லது, பிறழ்வுடையது,]

அவற்றுள், அசித்தமாவது, பக்ஷத்தில் இருக்கையில்லாத ஏது.

ஏண்டு வியாத்தியோடுகூடிப் பக்ஷத்திலிருப்பதே முடிக்கது; அஃதல்லாததே முடியாதது.

அசித்தம்.

அசித்தமானது, பக்ஷாசித்தம், சுவரூபாசித்தம், வியாப்பியத்துவாசித்தம் என மூன்றும்.

பக்ஷாசித்தம் பக்ஷமின்மையான் முடியாதது: எங்ஙனம்,—ஆகாசத்தாமரை மணமுடைத்து, தாமரையாதலால், குளத்தாமரை போல என்பது.

ஈண்டு மணமுடைமையாகிய சாத்தியத்துக்கு ஆகாசத்தாமரை பக்ஷம்; அதுவே இல்லை.

[பக்ஷம், ஆச்சிரயம், சார்பு என்பன பரியாயம்.]

சுவரூபாசித்தந் தன்னியல்பின்மையான் முடியாதது; பக்ஷத்திலே தன்னியல்பால் இருத்தலில்லாத ஏது என்றபடி: எங்ஙனம்,—சரீரம் நித்தியம், பிரிக்கப்படாமையால், உயிர்போல என்பது.

ஈண்டுப் பிரிக்கப்படாமை ஏது; அதுவுஞ் சரீரத்தில் இல்லை: சரீரம் பிரிக்கப்படுவதே ஆதலின்.

வியாப்பியத்துவாசித்தம் வியாபகத்தப்படுத்தன்மை யின்மையால் முடியாதது, வியாத்தியில்லாதது என்றபடி. அது இருவகைப்படும்.

அவற்றுள், முதலாவது சாத்தியத்தோடு உடனிகழ்ச்சி சம்பந்தம் இல்லாதது. எங்ஙனம், யாது உள்ளது அது கணிகம் எங்ஙனம் முகிற்படலம், அங்ஙனஞ் சரீரம் முதலியதும் உள்ளது என்பதாம், இது பௌத்த அஞ்ஞானவாதியார் இரண்டிரிபுவாக்கியம்:—சரீரம் முதலியது கணிகம், உளதாதலால், யாது உளது அது கணிகம், எங்ஙனம் முகிற்படலம் என்பதாம்.

ஈண்டுச் சரீரம் முதலியது பக்ஷம், கணிகத்தன்மை சாத்தியம், உளதாதல் ஏது: இவ்வேதுக் கணிகத்தன்மையோடு சம்பந்தித்தலைக் கவரும் பிரமாணமே இல்லை.

[கணிகம்-கணமாத்திரத்தில் இருப்பது
படலம்-கூட்டம்.]

இனி இரண்டாவது உபாதியோடு கூடிய சாத்தியத்தோடு சம்பந்தமுடைய ஏது.

[உபாதி-செயற்கை, பற்றுது]

தன்குணத்தைத் தன்னிற்போலத் தன்னை அடுத்த பொருளிடத்துச் சாற்றுவதே உபாதி, சாத்தியத்தின் சமவியாத்தியுடையதாய்ச் சாதனத்தில் வியாபியாததே உபாதி என்பதாம். அஃது எங்ஙனம்,—மலை புகையுடையது, தீயுடைமையால், அடுக்களை போல என்பது.

ஈண்டுத் தீயுடைமை சாதனம், புகையுடைமை சாத்தியம்; ஈரவிறகுத் தீக்கூட்டம் உபாதி: அது புகையோடு தன்னிடத்திலுள்ள காரியகாரண சம்

பந்தமாகிய வியாத்தியைத் தன்னிடத்திற்போலத் தன்னை அனுகியதாகிச் சாதனமே என்று எண்ணப்பட்ட தியிடத்திற் சார்த்துகின்றது: அதுதான், யாண்டுப் புகையுண்டு ஆண்டு ஈரவிறகுத்தீக்கூட்டம் உண்டு, யாண்டு ஈரவிறகுத்திக்கூட்டம் உண்டு ஆண்டுப் புகை உண்டு எனச் சாத்தியத்திற் சம வியாபகமாயும், யாண்டுத் தீ உண்டு ஆண்டு ஈரவிறகுத் தீக்கூட்டம் இன்று, ஒழுகக் காய்ச்சிய இரும்பில் ஈரவிறகின்மையின் என ஏதுவில் வியாபகமாகாமலும் இருத்தலின், உபாதிலக்ஷணம் உடையதாய்; அதுவே புகையைப் பயப்பது, மற்றைத்தீ புகையைப் பயப்பதன்று.

அவ்வுபாதியோடு கூடிய சாத்தியம் புகையுடைமை, அச்சாத்தியத்தோடு சம்பந்தமுடைய ஏதுத்தீயுடைமை; அதுவே உபாதியோடு கூடிய வியாப்பியத்துவாசித்தம்.

இங்ஙனமே வேள்வியில் நிகழுங் கொலை அதன்ம சாதனம், கொலைமையால், வேள்விப் புறத்துக் கொலைபோல என்பதில், விலக்கப்பட்டமை உபாதி; அது, யாண்டு அதன்மசாதனத்தன்மை ஆண்டு விலக்கப்பட்டமை உண்டு, யாண்டு விலக்கப்பட்டமை ஆண்டு அதன்மசாதனத்தன்மை உண்டு எனச் சாத்திய சம வியாபகமாயும், யாண்டுக்கொலைமை ஆண்டு விலக்கப்பட்டமை இன்று, வேள்விக்கொலை, சத்துருக்கொலை, கள்வர்கொலை முதலிய கொலையின் விலக்கப்பட்டமை இன்மையின் எனச் சாதன அவ்வியாபகமாயும் இருத்தலின். ஆதலின் அதன்மசாதனத்தைப் பயப்பது கொலையன்று; விலக்கப்பட்டமையே.

விருத்தம்.

இனி விருத்தமாவது, சபக்ஷத்திலின்றிப் பக்ஷத்திலும், விபக்ஷத்திலும், இருக்கையுடைய ஏது; சாத்தி

பக்ஷத்துக்கு விபரீதமாகிய சாத்தியத்தை முடிக்கும் ஏது வென்பதாம்.

அஃது எங்ஙனம்,—சரீரம் நித்தியம், பிரிக்கப்படுதலால், உயிர்போல என்பதில் ஈண்டு நித்தியத்தன்மை சாத்தியம், பிரிக்கப்படுந்தன்மை ஏது. அது சபக்ஷமாகிய உயிர் முதலிய நித்தியப்பொருளில் இருத்தலின்றி, பக்ஷமாகிய சரீரத்திலும், விபக்ஷமாகிய குடம் முதலிய அநித்தியப்பொருளிலும் இருப்பது. அது நித்தியத்தன்மைக்கு விபரீதமாகிய அநித்தியத்தன்மையைச் சாதிப்பது, யாது பிரிக்கப்படும் அஃது அநித்தியமே ஆதலின் இதுவே விருத்தம்.

இங்ஙனமே ஆன்மா தோற்றமுடையன், அழிவில்லாதவால், குடம்போல என்பதில் அழிவில்லாததாகிய ஏது தோற்றமுடைமைக்கு விபரீதமாகிய தோற்றமின்மையைச் சாதிக்கின்றது. உலகம் முதற்காரணமில்லாதது, காரியமாதலின், இறைவன்போல என்பதில், காரியமாதல் என்னும் ஏது முதற்காரணமின்மைக்கு விபரீதமாகிய முதற்காரணமுடைமையைச் சாதிக்கின்றது.

அநைகாந்தம்

இனி அநைகாந்தமாவது வியபிசாரமுடைய ஏது.
[வியபிசாரம்—பிறழ்வு, நியமமின்மை]

விபக்ஷத்தின் நீங்கிப் பக்ஷ சபக்ஷங்களின் இருத்தலாகிய நியமம் இல்லாத ஏது அநைகாந்தம் என்பது. அது பொதுவும், சிறப்பும் என இருவகைத்து.

அவற்றுள் பொதுவநைகாந்தமாவது பக்ஷ சபக்ஷ விபக்ஷங்களின் இருக்கும் ஏது, எங்ஙனம்,—சரீரம் நித்தியம், பொருண்மையால், உயிர்போல என்பது ஈண்டுப் பொருண்மையாகிய ஏது சரீரத்திலும், நி

தியப்பொருளினும், அநித்தியப்பொருளினும் இருக்கின்றது.

சிறப்பனைகாந்திகம் சபக்ஷ விபக்ஷங்களில் ஒன்றின்றிப் பக்ஷமாத்திரத்தில் இருக்கும் ஏது. எங்ஙனம்,—தீ நித்தியம், சூடுடைமையால், உயிர்போல என்பது: இங்கே சூடுடைமை நித்தியப்பொருளினும், அநித்தியப்பொருளினும் இன்றித் தீமாத்திரத்தில் இருக்கின்றது.

சற்பிரதிபக்ஷம்.

இனி இம்மூன்றோடு சற்பிரதிபக்ஷம், பாதிதம் என்னும் இரண்டுங் கூட்டி, ஏதுப்போலி ஐந்து என்பாரும் உளர்.

[சற்பிரதிபக்ஷம்-உள்ளாவிரோதியை உடையது.
பாதிதம்-தடுக்கப்பட்டது.]

அவற்றுட் சற்பிரதிபக்ஷமாவது, சாத்தியத்துக்கு விபரீதமாகிய சாத்தியத்தைச் சாதிக்குஞ் சமபலமாகிய வேறோர் ஏதுவையுடைய ஏது.

[சமபலம்-ஒத்தவலியுடையது.]

எங்ஙனம்,—மிருகசரீரம் உயிரில்லது, பேசாமையால், கடம்போல: மிருகசரீரம் உயிருடையது, இயங்குதலால், மனுட்சரீரம்போல என்பதாம்.

ஈண்டுப் பேசாமையேது ஊமை முதலியவற்றினும், இயங்குதலேதுச் சகடம் முதலியவற்றினுஞ் சென்று பிறழுதலால், அவை சமபலவாகும்.

பாதிதம்.

பாதிதமாவது, சாத்தியத்துக்கு விபரீதமாகிய சாத்தியத்தைச் சாதிக்கும் பிரபலமாகிய வேறோரேதுவாலே தடுக்கப்பட்ட ஏது: எங்ஙனம், தீ சூடில்லது, பொருண்மையால், நீர்போல என்பதாம்.

[illegible] குற்றம் [illegible] சாதித்த [illegible] [illegible] குற் [illegible] பிரதிபக்ஷ [illegible] [illegible] பாதி [illegible] பிரதிபக் [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

ஐந்தாவது பிரத்தியக்ஷப் [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] மயிர் [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] யால், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] விரிகதல், [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], அடாநல, இந்திரியம், மனம், புத்தி, [illegible] [illegible] [illegible], விருப்பு வெறுப்பு, முதலிய [illegible] உடைமையின், [illegible] [illegible] [illegible] அனுமானத்தாலே அறியப்படும் [illegible]

சற்பிரதி பக்ஷமும், பாதிதமும், பிறவும் [illegible] அசித்தம் விருத்தம் அனைகாந்திகம் [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ஏதுப் போலிகளாற் பொய்யறிவு தோன்றும்.

ஆகமம்.

ஆகமப் பிரமாணமாவது, வாக்கியப் பொருளு [illegible] சத்தியினாலே, [illegible] சத்தியோடு கூடிய [illegible] வாக்கியப் பொருளுணர்ச்சியின் காரியமாக [illegible] பிரமாணம் எனப்படும்.

[ஆகமம்-ஆப்தவாக்கியம், வரவு சத்தம் [illegible] சொல், வாக்கியம்.]

வாக்கியப் பொருளுணர்ச்சியாவது, [illegible] [illegible] [illegible] சத்தியால் உண்டாகும் அறிவு [illegible] [illegible] [illegible], பதப்பொருளுணர்ச்சி வியாபாரம் [illegible] [illegible]

சத்தமாவது, ஆத்தனது வாக்கியம்.

[ஆத்தன்-உரியோன், காணப்படுவோன், உள்ள பொருளைக்கூறுவோன்.]

வாக்கியமாவது, பதங்களின் சமூகம். பதம் வர்ணகாரியம்; வர்ணம் நாதகாரியம்; நாதம் சுத்தமாயாகாரியம்.

[சமூகம்-கூட்டம்.]

பதமாவது, ஆற்றலாற் பொருளை உணர்த்துகின்ற எழுத்தொலி. எங்ஙனம்,—ஆ, குதிரை முதலியன.

ஆற்றலாவது, வாசகமாகிய சத்தத்துக்கு வாச்சியமாகிய பொருளோடு உளதாய கற்பித சம்பந்தம்; எங்ஙனம்,—ஆ என்னுஞ் சத்தத்துக்கு ஆத்தன்மையுடைய பிண்டமாகிய பொருளோடு சம்பந்தம்.

[ஆற்றல்-சத்தி. வாசகம்-சொல்வது. வாச்சியம்-சொல்லப்படுவது. கற்பிதம்-ஆக்கப்பட்டது, கற்பிக்கப்பட்டது.]

அவ்வாற்றல், இன்ன சத்தத்தால் இன்னபொருள் அறியப்படுவது என்னுஞ் சங்கேதயிதாவின் சங்கேதத்தால் ஆகியது; சங்கேதமே ஆற்றல் என்பதும் ஒருபக்ஷம்.

[சங்கேதயிதா-சங்கேதஞ் செய்பவன். சங்கேதம்-நியமம், உடன்பாடு, குறி.]

பத ஆற்றலானது, வழக்கம், உபதேசம், உபமானம், கோஷம், வியாகரணம், விவரணம், சந்நிதானம், வாக்கிய சேஷம் என்பவற்றாற் கிரகிக்கப்படும்.

௧. வழக்கு,—ஒருவன் கூறிய வாக்கியத்தைக் கேட்டு மற்றொருவன் வழங்குஞ் செய்கை: எங்ஙனம்,—ஏவும் முதியோனாற் கூறப்பட்ட "குடத்தைக்

[illegible] கேட்க, [illegible] டையை [illegible] பதங்களின் [illegible] குட்டு [illegible] "[illegible]"

[illegible] "[illegible]" [illegible] முதலிய [illegible] குடபொரு [illegible]

[illegible]

[illegible]

௩. உபமானம்,—[illegible] இது [illegible]

[illegible]

௪. ஜோதிடம்,—சோதி நாள் ஞானத்தைப் புலப்படுத்தும் நூல். எங்ஙனம்,—"சித்திரை-சங்கராந்தி பசுபதி சடப்பு" என்பது பொருட்டுப்பயான் "பகவான் சித்திரை பிறந்தனர் புத்தன்" என்பது பெயர்ப்பொருள்.

௫. வியாகரணம்,—இலக்கணம், பகுதி, விகுதி, இடைநிலை முதலியவற்றின் பொருளை உணர்த்திப், பதங்களின் சுவரூபமும் பொருளும் துணிவிக்கும் நூல். எங்ஙனம்,—"ஊஃகாரஞ்ஞெற்றே யாடுவேறிசொல்."

௬. விவரணம்,—வெளிப்படுத்துவது; அப்பிரசித்தமாகிய பதத்தைச் சார்ந்து விளக்குகின்ற பிரசித்தபதமாகிய பரியாயபதமும் வாக்கியமும்: எங்ஙனம், "பிகம் என்பது குயில்: யாறு என்பது மலையினின்று நிலைவழியாற் பாய்ந்து, கடலிற் புகும் நீர்ப்பெருக்கு." என்பன. இவற்றுள் முன்னது பிரதிபதம், பின்னது நிருத்தி.

[பிரசித்தம்-பயிலப்பட்டது, வழங்கப்பட்டது.]

௭. சந்நிதானம்,—அண்மை; ஒருபதத்தை உரிமையாற் பொருள்குறிப்பிக்கின்ற பிறபதங்கள் அணுகிநிற்றல்: எங்ஙனம்,—"தேமாந்தருவிற் பிகமிருந்து சிந்தைகளிப்பக் கூவியதால்" என்புழிச் சார்பும், வினையுந் தமக்கு உரிமையுடைய குயிற்பொருள் குறிப்பிக்கும் "பாப்புத்தது, மாவீழ்கொசுகி, யாசினையாத்தேரான்" என்புழி வினையுஞ், சார்பிடமும், இம்முறை உரிமையால் ஐயமறுத்து விசேடப்பொருள் குறிப்பிக்கும்.

௮. வாக்கியசேஷம்,—வாக்கியக்குறை; ஒருவாக்கியத்தின் பதத்தை ஐயமறத் துணிதற்கு அனுகூலமாகிய குறைவாக்கியம்: எங்ஙனம்,— "அரியவ்விடத்தில் வந்தனனால், கண்டதேவருடனெழுந்தக் கண்ணெழயில் வணங்கினார்" என்புழி அரிபதப் பொருளைப் பின்வாக்கியந் துணிவித்தது.

அன்வயமேனும் தாற்பரியமேனும் பொருந்தாதவிடத்து, வாசகத்தோடு ஆற்றலுடைய வாச்சியப்பொருட்குப் பிறபொருளோடு கொள்ளப்படுஞ் சம்பந்தங் குறிப்பு எனப்படும்.

[குறிப்பு-இலக்ஷணை.]

"யாற்றில் இடைச்சேரி" என்புழி, யாறு என்னும் வாசகத்தோடு ஆற்றலுடைய வாச்சியப் பொருளாகிய நீர் வெள்ளம் இடைச்சேரிக்கு ஆதாரமாகி அன்னு

வயிதரல் பொருந்தாமையின், நீர்வெள்ளத்தோடு கரைக்கு உளதாய சம்பந்தத்தாற் கரை என்னும் பொருளேகொள்ளப்படும். இச்சம்பந்தமே குறிப்பு.

ஆற்றலுங் குறிப்பும் நிகழ்ச்சி என்னும் பொதுப்பெயரால் வழங்கப்படும்.

[நிகழ்ச்சி-விருத்தி.]

சொன்னிகழ்ச்சிக்குப் பொருள் இடமாம்; ஆதலின் ஆ என்னுஞ் சொல் ஆப்பொருளிலும், யாறு என்னுஞ்சொல் நீர்வெள்ளத்திலுங் கரையிலும் நிகழ்ச்சியுடையன.

அவா, தகுதி, அண்மை என்னும் மூன்றுமுடைய பதங்களின் சமூகமே வாக்கியம்; ஏனையன அல்ல.

[அவா-ஆகாங்க்ஷை. தகுதி-யோக்கியதை.
அண்மை-சந்நிதி, ஆசக்தி.]

அவா ஒருபதந் தன்னோடு அன்னுவயித்துப் பொருண் முடித்தற்குரிய மற்றைப் பதத்தை வேண்டுதல்.

[அன்னுவயம்-புணர்ச்சி]

தகுதி பதப்பொருள்கள் ஒன்றோடு ஒன்று பாதையின்றிச் சம்பந்தித்தல்.

[பாதை-பாதம், தடை.]

அண்மை, அன்னுவயித்தற்கு வேண்டப்படும் பதங்கள் இடையீடின்றி அடுத்துநிற்றல், அண்மை பதங்கள் தாமதமின்றி உச்சரிக்கப்படுதல் என்பதும் ஒரு பக்ஷம.

"ஆ குதிரை ஆடு யானை" என்பது, அவாவிலது; "தீயால் நனைக்க" என்பது, தகுதியிலது; "மலை உண்ணப்பட்டது தீயுடையது தேவதத்தனால்" என்பது அண்மையிலது: இவ்வை வாக்கியமல்ல. "மலை தீயுடை

த்து, தேவதத்தனால் உண்ணப்பட்டது" எனமாதிரின் அண்மையுடைத்தாம்.

"ஆ நடக்கின்றது, ஆவைக்கொணர்க, யாற்றங்கரையில் ஐந்துகனிகள் உள" என்பன முதலியன அவாமுதலிய மூன்றுமுடைமையின் வாக்கியங்களாம்.

பதப்பொருளுணர்ச்சியாவது, ஆற்றலுணர்வு துணையாகப் பதத்தாலே தோன்றுவதாகிய பொருளுணர்ச்சி.

"ஆ" என்னும பதத்துக்கும் "நடக்கின்றது" என்னும் பதத்துக்கும அந்த அந்தப் பொருளோடு உளதாய சங்கேதவாற்றலை உணர்ந்துகொண்டாரொருவனுக்கு: "ஆ நடக்கின்றது" என்னும் வாக்கியவுணர்ச்சி உண்டாகியபோது, அவ்வாக்கியசத்தத்தின் பதங்களின் சங்கேதவாற்றல் நினைவாற் பதப்பொருளுணர்ச்சி உண்டாக, அதனால்: "தாடி கோடு கால் வால் முதலிய ஆதன்மையுடைய பிண்டம் இவ்வாக்கிய நிகழுங்காலத்திற் கால்பெயர்த்திட்டு, முன்னிடம்விட்டு வேறிடங்கூடுதலும உடைத்து" என்னும் வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி உண்டாம. இங்ஙனமே சத்தவுணர்ச்சியால் வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி தோன்றும்.

வாக்கியத்தைக் கூறுவோர் ஆத்தன், பிராந்தன், வஞ்சகன் என மூவகையராய் இருப்பா.

[பிராந்தன்-திரிபுடையவன். வஞ்சகன்-படிறன்.]

அவருள், ஆத்தனுவான், தன்கண மயக்கமின்மையிற் பொருள்களை உள்ளவாறு உணர்ந்து, காமவெகுளிகள் இன்மையின் அவற்றை உணர்ந்தவாறே கூறுவோன்: ஈசுவரன் அவதியில்லாத முற்றறிவனுகி

ய பரமாத்தனாதலின், ஈசுவரீய வாக்கியம் முழுதும் பிரமாணம்.

[அவதி-எல்லை. ஈசுவரீயம்-ஈசுவரனது.]

இலௌகிக வாக்கியங்களுள், தமதவதி முற்றறி வராகிய ஆத்தரது வாக்கியமே பிரமாணம்.

[இலௌகிகம்-உலகத்தவரது.]

வாக்கியத்தின் பிரமாணத்தன்மை பொருட்டகுதி யால் உணரப்படும்.

இங்ஙனமே வாக்கியப் பொருளுணர்ச்சிக்குக் கரு வியாகிய சத்தவுணர்ச்சியோடு கூடிய சிற்சத்தியே ஆகமப்பிரமாணம் எனப்படும்.

இனித் தகுதியின்மையாகிய குற்றத்தோடு கூடிய வாக்கியம், ஆகமப்போலி எனப்படும். பிராந்தவாக்கி யமும், வஞ்சகவாக்கியமுமே ஆகமப்போலிகளாம்.

பிராந்தன், மயக்கத்தாற் பொருள்களை விபரீதமாக உணர்ந்து கூறுவோன்.

வஞ்சகன், அறிந்தபொருள்களைக் காம வெகுளிக ளால் விபரீதமாகக் கூறுவோன்.

[விபரீதம்-மாறு.]

வழுநிலை, பொருளின்மை, மீண்டுவரல், வீணே வி ரிதன் முதலிய சொற்குற்றங்களானும், பொய்மை, ஐயம், திரிபு, விரோதம், குறை, மிகை, பயனின் மை முதலிய பொருட்குற்றங்களானும் போலிவாக் கியங்களின் அப்பிரமாணத்தன்மை உணரப்படும்.

இங்ஙனங்கூறிய பிரமாணத்திற்குப் பயன் பிரமே யங்களை உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளுதலாம்.

இங்ஙனமே இலக்கணப் பிரமாணங்கள் உரைக்கப் பட்டன.

சாதாரண பீடிகை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சுருதி நிருபணம்.

சுருதி இலக்கணம்.

அநாதி சுத்தனும், வியாபகனும், நித்தியனும், சுவதந்திரனும், நிரவதி சர்வஞ்ஞனும், சர்வகர்த்தாவும், சர்வானுக்கிரக காரகனும், பரிபூரணனும், சாந்தனும், பக்ஷபாதமில்லியும் ஆகிய ஈசுவரனே பரமாத்தன் எனப்படுவன்.

[சுவதந்திரன்-தனது தலைமையுடையவன். நிரவதி-எல்லை இல்லாதது. சர்வஞ்ஞன்-முற்றறிவன். சர்வ கர்த்தா-முற்றுஞ் செய்பவன். அனுக்கிரகம்-உபகாரம். காரகன்-செய்பவன். பரிபூரணன்-மிகு நிறைவுடையவன். சாந்தன்-காம வெகுளி மயக்கங்கள் ஒழிந்தவன், தணிந்தவன். பக்ஷபாதம்-ஒரு பக்ஷத்தில் விழுதல். பரமம்-மிகமேலாகிய, உயர்ந்த.]

பரமாத்தனால் உபதேசிக்கப்பட்ட பாரமார்த்திக வாக்கிய சமூகமே ஆதிச்சுருதி எனப்படும். இதுவே சுருதிலக்ஷணம்.

[உபதேசித்தல்-அறிவுறுத்தல், உணர்த்தல். பாரமார்த்திகம்-பரமார்த்தமுடையது. பரமம்- மிகமேலாகியது. அர்த்தம்- பொருள், சாதனம், விடயம், பிரயோசனம்.]

உணர்தற்கு அரியனவாகிய பதி பசு பாசங்களே மேலாகிய பொருள்; உயர்ந்தபயனைத் தருவனவாகிய கிரியையும் ஞானமுமே மேலாகிய சாதனம்; இவைகளே மேலாகிய விடயம்; போக மோக்ஷங்களே மேலாகிய பிரயோசனம்; இவையெல்லாம் பரமார்த்தம் எனப்படும்.

சண்டு: "பரமாத்தனால் உபதேசிக்கப்பட்ட" என்பதனாற் பரனது உபதேசம் பெற்ற பராபராத்தராம், அபராத்தராலுஞ் செய்யப்பட்ட பாமார்த்தமுடைய சுருதிநூல்களும்: "பாரமார்த்திக" என்பதனால் ஈசுவரனாலுஞ் சிவராலுஞ் செய்யப்பட்ட அவாந்தரார்த்தமும் இலௌகிகார்த்தமும் உடைய நிருத்தம், சிக்ஷை, வியாகரணம், சோதிடம், மிருதி, புராணம், வைத்தியம், சிற்பம், கணிதம், வார்த்தை முதலிய நூல்களுஞ் சுருதிகளாயினும் ஆதிச்சுருதியல்ல என விலக்கப்பட்டன.

இனி ஆத்தனின் வேறாகிய பிரார்த்தனாலும் வஞ்சகனாலுஞ் செய்யப்பட்ட நூல்கள் சுருதிகளோ ஆகாமையின், அவை தூரத்திற்றள்ளப்படும்.

[பரன்-உயர்வுடையோன். பராபரன்-உயர்வுந் தாழ்வுமுடையோன், அபரன்-தாழ்வுடையோன்.]

"ஈசுவரனாற் செய்யப்பட்ட பரோக்ஷார்த்த அனுபவசாதனமே சுருதி; சிவர்களாற் செய்யப்பட்டதல்லாத வாக்கியமே சுருதி; ஆதிசாத்திரமே சுருதி; பிரத்தியக்ஷ அனுமானங்களால் உணரப்படாத புருஷார்த்த உபாயங்களைத் தருதியாக உணர்த்தும் வாக்கியமே சுருதி" எனக் கூறப்படுஞ் சுருதியிலக்கணங்களும் பொருந்தும்.

[பரோக்ஷ அர்த்தம்-தேச கால வஸ்துத்தன்மைகளால் இந்திரியத்துக்குத் தூரமாகிய அர்த்தம். அனுபவம்-உணர்ச்சி. சாதனம்-கருவி. புருஷ அர்த்த உபாயம்- ஆன்மப் பிரயோசன சாதனம்.]

சுருதி, வேதம், ஆகமம், நிகமம், ஆம்நாயம் என்பனமுதலியன பரியாயங்களாம்.

இச்சத்தங்களின் வியுற்பத்தி கூறப்படுகின்றது.

சுருதி, பரமார்த்தங்களைக் கேட்டற்குக் கருவி; ஈசுவரனிலிருந்து கேட்கப்பட்டது எனினும் பொருந்தும். சுரு-கேட்டல், தி-கருவிப்பொருளுஞ் செயப்படுபொருளும் உணர்த்தும் விகுதி.

வேதம், பரமார்த்தங்களை அறிதற்குக் கருவி. வித்-அறிதல்; அது வேத் எனக் குணவெழுத்துப் பெற்று நின்றது; அ என்பது கருவிவிகுதி.

ஆகமம், பரமார்த்தங்களை முற்றாக உணர்தற்குக் கருவி; வருவித்தற் கருவி. ஆ-முற்றாக, அண்மையாக, பாரம்பரியமாக; கம்-போதல், வருதல், உணர்தல்; அ என்பது கருவி விகுதி.

நிகமம், நியதமாக உணர்தற்கருவி. நி-நியதமாக. கம்-போதல், உணர்தல். அ-விகுதி.

ஆமிநாயம், ஆதி குருவிற்றொடங்கிப் பாரம்பரியமாகப் பயிலப்படுவது; கற்கப்படுவது. ஆ-பாரம்பரியமாக. மிநா-பயிலல், கற்றல்; ய என்பது செயப்படுபொருள் விகுதி.

சுருதி விபாகம்.

சுருதியானது, கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் என்னும் இரண்டு பாகங்களை உடையதாம்.

[காண்டம்-வருக்கம், தொகுதி.]

அவற்றுட் கருமகாண்டமாவது, துக்கமொழிப்பனம்,சுகம்விளைப்பனவும், ஞானம்பயப்பனவும் ஆகிய கிரியைகளைப் பயனும், கருவியும், செய்யும் பிரகாரமும் ஆகிய முக்கூறமைந்த பாவனையோடு நியமிக்கும் பாகம்.

ஞானகாண்டமாவது, பதி, பசு, பாசம், தத்துவ தாத்துவிக சிருட்டி, சங்காரம், முத்தியுபாய சாதனம் முதலியவற்றை இலக்கணப் பிரமாணங்களாலே நிரூபிக்கும் பாகம்.

இன்னும் அச்சுருதியானது, மந்திரம், பிராமணம் என இரண்டுபாகமாகப் பகுக்கப்படும்; இவையிரண்டுக் தோத்திரம், சாத்திரம் எனவும்படும்.

[மந்திரம்-நினைக்கப்படுவது, நினைவிப்பது, உபசரிக்கப்படுவது, உபசரிப்பது. மந்-மதித்தல். திர-விகுதி. பிராமணம்-பிரமசம்பந்தமுடையது. பிரமம் என்பது தத்துவ உணர்வும், ஒழுக்கமுமாம்.]

அவற்றுள், மந்திரங்களாவன, கடவுளை நோக்கி அழைத்தல், புகழுதல், வேண்டல், ஏவுதல், ஆராய்தல், வினவல், விடுத்தல், புலம்பல் முதலிய செயல்களைத் தனித்தனியே உடையனவாய், ஞானக் கிரியைகளை நினைவிப்பனவாய்ப், பத்தி சுத்தி சித்திகளைப் பயப்பனவாய் உள்ள வாசகங்களாம்.

பிராமணம் விதிவாதமும், அர்த்தவாதமும் என இரு பிரிவினதாம்.

[வாதம்-கூறுவது. அர்த்தம்-பிரயோசனம்.]

விதியானது, செய்யப்படாதனவற்றைச் செய்விப்பதாகிய கருமவிதியும், உணரப்படாதனவற்றை உணர்விப்பதாகிய ஞானவிதியும் என இருவகையினதாம். இவ்விருவகையும் ஏனைய எல்லாவற்றையுந் தம்பாற்படுத்து நிற்குந் தன்மையவாதலிற், சிறப்புடையன.

அர்த்தவாதமாவது, விதியை வழங்குவித்தற்பொருட்டு விதிப்பயனை உள்ளதனானும் இல்லதனானும் வ

நுணித்துக் கூறுவது; அது நியம விதி விடயத்தைப் புகழ்தலும், விலக்குவிதி விடயத்தைப் பழித்தலும், பிறர் செய்கை காட்டலும், பழைய நிகழ்ச்சி கூறலு ம உடையதாகி, விதியின் சேடமாய் நிற்கும்.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட மந்திரவாதம், விதிவாதம, அர்த்தவாதம் என்னும் மூன்றும் விரவியதே சுருதி யாம்.

அதி கம்பீரமாகிய சுருதியின் பொருளை உணர்தற் கு உபகாரமாகிய நூல்கள், சுருதியின் அங்கம் என ப்படும்; அவை நிருத்தம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சந் தசு, சோதிடம், கற்பம் என ஆறும்.

[கம்பீரம்-ஆழம்.]

நிருத்தத்திலே பதவிவரணமும், வியாகரணத்திற் பத இலக்கணமும், சிக்ஷையிலே பத உச்சாரண இ லக்கணமும், சந்தசிற் செய்யுளிலக்கணமும், சோதி டத்திற் கால விசேட இலக்கணமும், கற்பத்திற் கிரி யாப்பிரயோக இலக்கணமும் நிரூபிக்கப்படும்.

சுருதிப் பிரமாணம்.

இனிச் சுருதியின் உண்மைத்தன்மையைத் துணி தற்குச் சுருதி, சாத்திரம், உலோகப் பிரசித்தி என் னும மூன்றும் பிரமாணமாம்.

அவற்றுட் சுருதியானது, தனது சாமர்த்தியத்தி னாலே தன்னுண்மைக்குப் பிரமாணமாம்.

[சாமர்த்தியம்-தகுதி, வலிமை, இணக்கம்.]

சுருதியின் சாமர்த்தியம் சத்த சாமர்த்தியமும், அர்த்தசாமர்த்தியமும் என இருவகைப்படும்.

சுருதியின் சாமர்த்தியங்களாவன:—

௧. சுருதியின் சத்தங்களெல்லாங் குற்றமின்றிக் குணலக்ஷணமமைந்த வர்ணம், பதம், வாக்கியம் மூ

தலிய அவயவ அவயவிகளாய் இணங்கிப், பொருளை ப் பொருந்த உணர்த்தற்கு அநுகூலமாகிய முறையு டையனவாய் நிற்றல்.

௨. சில விசேடசத்தங்களை விதிப்படி உச்சரிக்கப் பட்டுழி வியாதிநீக்கம், விடநீக்கம், பிசாசநீக்கம் முதலிய பிரத்தியக்ஷ சித்திகளைப்பயத்தல்.

௩. சிலசத்தங்கள் சுருதியின் ஆக்கியோன், பெயர், பகுப்பு, அளவு, விடயம், பயன், சுருதி உற்பத்தியின் காலம், இடம் பிரகாரம என்பவற்றை உணர்த்திநிற்றல்.

இவைமூன்றுஞ் சத்தசாமாத்தியங்கள்

௪. சுருதியில் உணர்த்தப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் எல்லாக்கூறுகளிலும் வியாகாதம், புநருத்தத்துவம முதலிய விரோதமின்றி இணங்கி, வேறு பிரமாணங்களாலே தடுக்கப்படாமல், மெய்யாகிப், பதிமகிமை விளக்கற்கும், பசுப்பிரயோசன சித்தி விளைத்தற்கும் அநுகூலமாயிருத்தல்.

௫. சுருதியில் உணர்த்தப்பட்டனவாய்ச், சீவர்களுக்கு அநுபூதி யுத்திமாத்திரத்தாற் கிரகிக்கப்படாதனவாய் உள்ள பரோக்ஷமாகிய பரமார்த்தங்கள் யுத்தியோக்கியமாக உணரப்படுதல்.

௬. சுருதியில் உணர்த்தப்பட்ட சில விசேடப பொருள்கள் விதிப்படி பிரயோகிக்கப்பட்டுழிக், குறிக்கப்பட்ட பிரத்தியக்ஷ சித்தியைப் பயத்தல்.

௭. சுருதியிற்கூறப்பட்ட இறந்ததும், எதிர்வதும நிகழ்வதும், மறைந்ததும், சேயதும ஆகிய இவ்வியல்பட்ட அர்த்தங்கள் பொய்மையின்றி உண்மையுடையனவாதல்.

இவை நான்கும் அர்த்தசாமர்த்தியங்கள்.

சுருதியின் அங்கங்களின் சாமர்த்தியமுஞ் சுருதி சாமர்த்தியமேயாம்.

இச்சாமர்த்தியங்களுள், மூன்றாவது சத்தப்பிரமாணம்; ஏனைய ஆறும் அனுமானப்பிரமாணம்; அவற்றுள்ளும் முதலாவதும், நாலாவதும் சுருதிப் பொதுத்தன்மையையும், ஏனையன சுருதிச் சிறப்புத்தன்மையையும உணர்த்துவன; இரண்டாவதும், ஆறாவதும், ஏழாவதுங் காட்சியானும், ஏனையன உரையானும் உணர்தற்பாலன.

முதலாவதும், நாலாவதும், ஐந்தாவதும் அகண்டச்சுருதியில் இருப்பன; ஏனையன கண்டச்சுருதியில் இருப்பன.

இனிச் சாத்திரங்களாவன, சுருதியின் வேறாகிய நூல்களாம்: அவை அனுகூலசாத்திரமும், பிரதிகூல சாத்திரமும், உதாசீன சாத்திரமும் என மூவிதமாம்.

[அநுகூலம்-உறவானது. பிரதிகூலம்-பகையானது. உதாசீனம்-நொதுமலானது.]

அவற்றுள் முன்னைய இரண்டுமே பெரும்பான்மையாகச் சுருதிக்குப்பிரமாணமாம்.

அனுகூலசாத்திரமாவது; ஆத்தவாக்கியமாகி, ஐகிகார்த்தங்களையும் பரோக்ஷார்த்தங்களையுங் குற்றமற உணர்த்திச், சுருதியின் முதன்மையை விளங்கப் போதிக்கின்ற வழிநூலாம். இது சத்தப்பிரமாணம்.

[ஐகிகம்-இம்மைக்குரியது: பரோக்ஷம்-பிரத்தியக்ஷமாகாதது.]

பிரதிகூலசாத்திரம், அநாத்த வாக்கியமாகி, ஐகிகார்த்தங்களையும் பரோக்ஷார்த்தங்களையுங் குற்றமுற உணர்த்தி, நியாயமின்றிச் சுருதியை விரோதிக்கின்ற விரோத நூலாம்; அஃது அநாத்த வாக்கியமென்பது, அதன் சாமர்த்தியமில்லாமையால் விளங்கும்.

துர்ப்பலமாகிய விரோதநூலாற் பாதிக்கப்படாத தன்மையே, பிரபலமாகிய சுருதியின் முதன்மையை உணர்த்தும் அனுமானம்; அதனை எதிர்மறையாற் பயக்கும் விரோதநூல் அனுமான காரண சத்தம்.

நாசினசாத்திரம் சுருதியைச் சார்தலும் முரணுதலுமின்றி, ஐகிகார்த்தங்களை உணர்த்துகின்ற பேதமநூல்; அது ஏகதேசத்திற் சுருதிவிடயங்களுக்கு இணங்குதலாற் பிரமாணமாம். இது சத்தம்.

இனி உலோகப்பிரசித்தி என்பது, உலகத்திலே நிகழும் பிரசித்தி; இது ஆரியலோகப் பிரசித்தி என விசேடிக்கப்படும்.

[ஆரியம்-நற்குலமுடையது. டு .யது, நல்லது, பூசிக்கப்படுவது. உலோகம்-பூமி, சனம். பிரசித்தி-வழக்கம், பயிற்சி, வெளிப்பாடு, பரந்துநிகழும் நிகழ்ச்சி.]

ஆரியபூமி என்பது, ஆதிகுருவாகிய கடவுளும், அவனருள்பெற்ற திவ்விய சீடகணமுங் காலந்தோறும வெளிப்பட்டருளிய நல்லிடங்களோடு கூடியதாய, ஆதியிற்றொடங்கி இடையறுது தொடர்ந்து நிகழுகின்ற நல்லியற்கையும, நற்பொருளும், நற்சனமும, நற்சாத்திரமும, நல்லறிவும், நற்றொழிலும், நற்பயனும் என்னும் இவற்றை உடையதாயுள்ள சுத்தபூமி

ஆரியசனம் என்பது, ஆரியபூமியில் ஆதிதொட்டு வசிக்கின்ற நற்பரம்பரையும், நல்லறிவொழுக்கமும், நறபத்தியும், நற்சித்தியுமுடைய உயர்ந்தசனம்.

உலோகப்பிரசித்தி உலோகசம்பிரதாயமும், உலோகாசரணமும் என இருவிதமாம்.

[சம்பிரதாயம்-பாரம்பரியமாகவரும் உபதேசநியமம். ஆசரணம்-செய்கை, ஒழுக்கம், நடை.]

ஈண்டு உலோக சம்பிரதாயமாவது, இதுவே ஈசுவ ரீயமாகிய சுருதி எனவும், இதுவே சுருதியின் வா ண பத சுர வாக்கிய உச்சாரணநியமம் எனவும இப்படியே சுருதியை நியமிப்பதாகிப், பண்டுதொட்டு நெடுங்காலம் பல ஆரியசனங்களிடத்திற் பாரம்ப ரியமாகப் பயின்றுவரும் உபதேச நியமம். சம்பிர தாயம் பழையதும் பரந்து நிகழ்வதுமாயிருத்தலிற் கால தேச வியாபியாதலானும், நிகழ்விப்போரு டைய தகுதியானுஞ் சமூலமாம் என உணரப்படும். இது சத்தம்.

[சமூலம்-மூலமுடையது.]

உலோகாசரணமாவது, சுருதிவிடயங்களை அதிப் பிரயாசத்தோடு உணர்தலும், உணர்த்தலும், அநுட் டித்தலும், அநுட்டிப்பித்தலும், பத்தி சித்தி சுத்தி முத்திகளைப் பெறுதலும், பெறுவித்தலுமாகிய ஆரிய சனங்களின் செய்கையாம்; இவை காட்சியா னும், கேள்வியானும், சரித்திரங்களானும் உணரப் படும். இது அனுமானம்.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட சுருதிசாமர்த்தியம், சாத் திரம், உலோகப் பிரசித்தி என்னும் மூன்றுஞ் சுருதி யுண்மைக்குப் பிரமாணமாம்.

அம்மூன்றனுட், சுருதிசாமர்த்தியம் சுருதியின் அக த்திருக்கும் பிரமாணமாதலின், ஆந்தரப் பிரமாணம் எனப்படும்; ஏனைச் சாத்திரமும், உலோகப்பிரசித் தியும் சுருதியின் புறத்திருக்கும் பிரமாணமாதலின். வாகியப்பிரமாணம் எனப்படும்.

[ஆந்தரம்-அகத்தது. வாகியம்-புறத்தது.]

வாக்கியப் பிரமாணம் ஆந்தரப் பிரமாணத்தைச் சார்ந்து உபகாரமாய் நிற்றலின், அதனினும் ஆந்தரப பிரமாணமே பிரபலம்; ஆந்தரப்பிரமாணங்களுள்ளும் அப்ரதானங்கள் பிரபலம்; அவற்றுள்ளும், கண்டச் சுருதியின் பொருள்களை அக்கண்டங்களோடு சுருதியிற் பிரித்துநிற்குமிடத்து அவற்றின் மூலநிலையை எளிதுணர்தல் கூடாமையின் அகண்டச் சுருதியில் உள்ளனவே பிரதானம். காட்சியானுணரப்படுவன வற்றிலும் உரையானுணரப்படுவனவே எல்லாருக்கும் உபயோகிகளாக்கப்படுவன; பிரதானங்களுக்கு ஆவசியக அங்கமாயின், அப்பிரதானமும் பிரதானமாம், ஆதலின் முதலாவதும், நாலாவதும், ஐந்தாவதுமாகிய அனுமானங்களும், மூன்றாவதாகிய சத்தமும் என்னும் நான்கும் பிரதானப் பிரமாணங்களாம்; அவற்றுள்ளும், சுருதியின் பொதுத்தன்மையோடு கூடிய சிறப்புத்தன்மையை நியதமாக உணர்த்தி, ஏனையவற்றையுந் தன்பாற்படுத்து நிற்றலின், ஐந்தாவதே அதிப் பிரதானப் பிரமாணமாம்.

அவ்வனுமானங்களைச் சுருக்கியடக்கிய இரண்டு அனுமானங்கள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன:—

௧.—இச்சாத்திரம் ஆதிச்சுருதி, யுத்தியதீதார்த்தங்களை யுத்தியோக்கியமாக உணர்த்தும் ஆதிவாக்கிய மாதலால், யாது ஆதிச்சுருதியன்று அது யுத்தியதீதார்த்தங்களை யுத்தியோக்கியமாக உணர்த்தும் ஆதிவாக்கியமுமன்று, சிவசாத்திரம் போல என்பது. இது கேவல வியதிரேகியனுமானம்.

[யுத்தி-கருதல், பொருந்தல், பொருத்தல், நியாயம். அதீதம்-கடந்தது, மேற்போனது, எட்டாதது. அர்த்தம்-பொருள், பயன். யோக்கியம்-பொருந்துவது, இணங்குவது, ஏற்பது, தக்கது, விரோதமாகாதது.]

இதனுள்: "யுக்தியதீதார்த்தங்களை யுக்தியோக்கியமாக உணர்த்தும் ஆதிவாக்கியமாதலால்" என்பதே ஏது.

இதன் விவரணங் கூறப்படுகின்றது:—

யுக்தி என்பது அனுமானமும், அனுமிதியும், காணப்பட்டதைப் போலக் காணப்படாததைக் கற்பித்தலும், சாதக பாதகப் பிரமாணங்களைப் பிரயோகித்தலுமாம்.

[சாதகம்-சாதிப்பது.]

ஒருபொருளிலே மாறுபட்ட இரண்டு தன்மையாகிய விகற்பம் இருத்தலின்மையின், நியாய வித்தியாப்பியாசம முதலியவற்றால் விளங்கிய புத்தியில், அப்பொருளைத் திருட்டாந்தமாகக்கொண்டு முடியும யுக்தி, புருட புத்திபோலும் விகற்பமுடையதன்று; பொருள்களெல்லாம ஒத்தவியல்பும ஒவ்வாவியல்பும் உடையனவேயாதலின், அவ்வியல்புபற்றி முடிக்கப்படுந் தாட்டாந்திகத்திலும யுக்தி விகற்பமுடையதன்று.

[தாட்டாந்திகம்-திருட்டாந்தத்தால் முடிக்கப் படுவது.]

பொருளின் விசேடமுணராமை முதலிய குற்றம பற்றிய புத்தியின் முடியும போலியுக்தி மாத்திரம விகற்பமுடையதாம்.

யுக்தியதீதம் என்பது, அனுபூதி யுக்திகளாற் கிரகிக்கப்படுதற்கு யோக்கியமல்லாதது. யுக்தியதீதம் எனவே அனுபூதியதீதம என்பதும் விளங்கும.

சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களாகிய மூர்த்தகுணங்களும் வெளிப்பட்ட குறியும் இல்லாதனவும், நுண்ணியனவும், மறைந்தனவும், சேயனவும் யுக்தியதீதங்களாம்.

அர்த்தம் என்பது, அறியப்படுவதும் பெறப்படுவதும். இரு என்னுந் தாதுவின் ஆதேசமாகிய அர் என்பது போதலும், அறிதலும், பெறுதலும். தகாரஞ் செயப்படுபொருள் விகுதி. பதி பசு பாசங்களாகிய பொருளும், போக மோக்ஷங்களாகிய பயனும், அவற்றின்சாதனமுமா அர்த்தங்களாம்.

யுத்தி யோக்கியமாதல் என்பது, அவ்வர்த்தங்கள் அநுபூதியானுணரப்படுமிடத்துத் தம்மியல்பான் ஒன்றோடொன்று இணங்குதலும், திருட்டாந்தமாகிய பிறபொருள்களின் இயல்போடு ஒருவாற்றானும் பலவாற்றானும் ஒத்து இணங்குதலும், ஓரோவழி அநுபூதி யுத்திகளானுணரப்படுமிடத்து விபரீதமாகாமையும் உடையனவாகிப், பரீக்ஷகருடைய யுத்திக்குப் பொருந்துவனவாதல். கால தேச பேதத்தில் வெவ்வேறு பொருள் விசேஷங்களையறிந்த பரீக்ஷகருடைய யுத்திக்கும் அவை யோக்கியமாயிருத்தல், சாத்திர லோகப் பிரசித்திகளால் உணரப்படும்.

ஆதிவாக்கியம் என்பது, பிறிதோர் வாக்கியத்தின்வழியே செய்யப்படாது முதல்வனால் முதற்கட்செய்யப்பட்ட மூலமாகிய வாக்கியம்.

இனி எது விசேஷணப் பிரயோசனங் கூறப்படு

ஈண்டு "யுத்தியதீத" என்பதனால் அனுபூதி யுத்தி யோக்கியப்பொருளை யோக்கியமாக உணர்த்தும் ஆப்த சாத்திரங்களையும், "யுத்தியோக்கியமாக" என்பதனால் யோக்கியப்பொருளையேனும், அந்தப்பொருளையேனும் அயோக்கியமாக உணர்த்தும் பிராந்த வஞ்சக சாத்திரங்களையும், "ஆதி" என்பதனாற் சுருதியையுணர்ந்த பராபர அபராத்தராற் செய்யப்பட்டுச் சுருதிப்பொருளையே உணர்த்துகின்ற பிரகா

ண சாத்திரங்களிலும் இவ்வேதுவுக்கு வியபிசாரம் விலக்கப்பட்டது ஆதலின் இவ்வேது அநைகாந்தி கமன்று ; விபக்ஷத்தில் இருத்தலின்மையின் விருத்த முமன்று; பக்ஷத்திலிருத்தல் உணரப்பட்டுழி, அசித்த முமாகாது.

அங்ஙனமாக, நியாயவித்தியாதி சாத்திராப்பியா ச சாமர்த்தியத்தால் விளங்கிய சமர்த்தபுத்தியுடை ய அதி சமர்த்தனாகிய வஞ்சகனொருவன், தன்னு ஆணரப்படாத அதீதார்த்தங்களைத் தன்புத்தியாற் கற்பித்து, அவை பிறர் யுத்தி பரீக்ஷைக்கு யோக்கி யமாகும்படி தன் யுத்தி பரீக்ஷைகொண்டே நியமி த்துக்கூறுவானாயின், அந்நூல் யுத்திக்கு யோக்கியமா க உணரப்படாதோ எனின், அது பயின்றவற்றை யே யோக்கியமெனக் கொள்ளுமியல்பினராகிய இ லௌகிகர்சிலருக்கு யோக்கியம்போன்று உணரப்ப டுமாயினும், சற்சாத்திரபரிசீலனமும், சூக்ஷ்மபுத்தி யும், ஊகாபோக சாமர்த்தியமும் உடைய பரீக்ஷ கர்களுடைய யுத்திபரீக்ஷைக்குப் பரஸ்பர விரோ தம், திருட்ட விரோதம், அநுபவ விரோதம் என் பவற்றையுடைமையாற் பலவாற்றால் அயோக்கிய மாகவே உணரப்படும்.

சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினராகிய மனு டர் எத்துணைச்சாமர்த்தியம் அடையினும், அதீதப் பொருள்களைத் தம்மாற்றலாற் கிரகிக்கமாட்டார்; தாம்பெற்ற கருவிகொண்டு உணர்தற்கு யோக்கிய மான பொருள்களுள்ளுஞ் சிலவற்றையே உணர்வர்; அவற்றுள்ளுஞ் சிலவற்றையே ஐயந்திரிபின்றியுணர் வர்; அவற்றுள்ளுஞ் சிலவற்றையே விசேடித்து ணர்வர்; உணர்ந்தவற்றுள்ளுஞ் சிலவற்றை மறப்பர்.

அவர் தம்புத்தியால் விசேடித்துணர்ந்த பொரு ளைமாத்திரம் உள்ளபடியமைத்துக் [illegible] நூல்

யோக்கியமாம். அதிலும் ஒரோவழிக குற்றங்காணப் படும்.

"அரியகற்றுசற்றார்கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மையரிதே வெளிறு"

இனி உணர்ந்தபொருளோடு விசேடித்துணராத பொருளையுங்கலந்துகூறும் நூலிற் பல குற்றங்கள் காணப்படும்: ஆகவே உணரப்படாத பொருள்களைப் புத்தியாற் கற்பித்துப் பொருத்திக்கூறும் நூலிற் காணப்படுங்குற்றஙகள் அளவுபடுவனவா?

புத்தியானது, தனக்கு அடங்காத விடயங்களைக் கற்பித்து, யுத்தி பரீக்ஷைசெய்து நியமிக்கப்புகுங்கால், தன் சாமர்த்தியமிழந்து செலலவேண்டும்: செல்லவே, ஆண்டுத் தன் வியாபாரமுடித்தறுத்தக்க கருவியாகாது; தகாத கருவியேயாம்; அதினுங் காம வெகுளி மயக்கங்களினாற் கலங்கிய புத்தி மிகத் தகாத கருவியேயாம். தகாதகருவியான் முடிந்த காரியமாகிய நூல் தக்கதாகுதல் எங்ஙனம்?

"காரணந் தன்னோடொத்துக் காரியந்தோன்றும் யாண்டும் - காரணவிரோதியாகிக் காரியந் தோன்றலின்றே"

மனுடன் குறைவுடையனாதலின், அவனாலாகிய காரியங்களுங் குறைவுடையனவேயாம்; ஈசுவரசிருட்டியுஞ் சீவசிருட்டியுந் தம்மியல்பான் வேறுவேறாயிருக்கும். ம[illegible]ன் ஈசுவரசிருட்டியோடொப்பச் சிருட்டி[illegible]ற்கு ஒருகால[illegible]தும வல்லனலலன; ஈசுவரசி[illegible] [illegible] [illegible]ழிப், பு[illegible]தி யுத்திகொண்டு இலக்ஷ[illegible] [illegible]ஷண[illegible] [illegible], [illegible]தின்னது என்று துணிதற்கு மனுடன் [illegible] [illegible]வலியனாம். சுருதியும் ஈசுவர சிருட்[illegible]யா[illegible]லி [illegible] [illegible]லும் சுருதியுந் தம்மியல் பாம் [illegible] [illegible]

சுருதி கண்டங்களேனுஞ் சுருதிகண்டார்த்தங்களே னும் மனுடநூலிற்கலந்து வைக்கப்படினும், அவை தெரியுங்காற் பிரிந்துதோன்றும்; சுருதியோடொப்ப நூல்செய்தற்கு மனுடன் ஒருகாலத்தும் வல்லனல் லன்; சுருதியைப் பரீக்ஷித்து இது சுருதியன்று இதுவே சுருதி என்று துணிதற்கு வல்லனேயாம்.

குதிரையைச் செய்யமாட்டாத மனுடன் குதிரையைப் பரீக்ஷித்து நிச்சயித்தலும், இரத்தினஞ் செய்யமாட்டாதவன் இரத்தினத்தைப் பரீக்ஷித்து நிச்சயித்தலுந் திருட்டாந்தமாக, ஒருபொருளைச் செய்ய மாட்டாதானும அதனைப் பரீக்ஷித்து நிச்சயித்தல் கூடுமென்னும் யுத்தி முடிக்கப்படும்.

ஆதலின், போலிச சுருதிகளெல்லாம் போலியிரத்தினங்கள்போலப் பரீக்ஷையாலளந்து தள்ளப்படும்; ஆதிச்சுருதி சாதியிரத்தினம்போலப் பாதிக்கப்படாமற் பேதித்து நிற்கும. இங்ஙனமாதலின், அவ்வேதுவுக்கு வியபிசாரமே இல்லை.

இனி இரண்டாமநுமானம்:— "சுருதிவாக்கியங்கள் தமது அர்த்தங்களை உள்ளபடியறிந்தவனாற் செய்யப்பட்டன, சமர்த்தவாக்கியமாதலின், யாது சமர்த்தவாக்கியம், அது தனது அர்த்தத்தை உள்ளபடியறிந்தவனாற் செய்யப்பட்டது, இலௌகிக ஆத்தவாக்கியம்போல; யாது தனது அர்த்தத்தை உள்ளபடியறிந்தவனாற் செய்யப்பட்டதன்று அது சமர்த்த வாக்கியமுமன்று, பிராந்த வாக்கியம்போல என்பது. இது அன்னுவய வியதிரேகியநுமானம்.

[சமர்த்தம்-சாமர்த்தியமுடையது.]

பொருளுணர்ச்சியின்றிச் சொல்லுணர்ச்சி மாத்திரங் காரணமாகச் செய்யப்பட்ட வாக்கியத்தின் ஏதுவுக்கு வியபிசாரம் விலக்குதற்பொருட்டுச் "சமர்த்தம்" என்னும் விசேடணங் கொடுக்கப்பட்டது.

சுருதியின் பரமார்த்தங்களைச் சுருதிஞானத்தானன்றி அனுபூதி ஞானமாத்திரத்தான் முதற்கண்ணே உள்ளபடியறிதற்குச் சீவர்கள்யாவருந் தக்கவரல்லராதலின், அதற்குத் தக்கவன் ஈசுவரன் என்பது பெறப்படும்.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட இரண்டனுமானங்களுஞ் சுருதியினுண்மையைத் துணிவிதற்கு அமையும்.

உலகத்திலே உள்ள சீவர்களெல்லாருக்கும் உணரப்படுவனவற்றை உணர்ந்து, ஒழிக்கப்படுவனவற்றை ஒழித்துச், செய்யப்படுவனவற்றைச் செய்து, பெறப்படுவனவற்றைப் பெற்று, உறுதிப்பயனை உறுதல் அதியாவசியகமாகிய பரமப்பிரயோசனமாம்.

சீவர்கள் அப்பொருள்களனைத்தையுங் கண்டுணர்தற்குத் தக்க சுத்தானுபூதிககருவியைப் பெற்றவரல்லர், பெறுதற்குப் பக்குவர் ஆயினோருமல்லர்.

ஆதலின் அவற்றைத் தன்னனுபூதி மாத்திரத்தாற் கண்டுணர்ந்த ஈசுவரன் உபதேசிக்க, அச்சீவர் கேட்டுணர்தற்கு ஓர்கருவி வேண்டப்படும்; அதுவே சுருதியாம்.

ஆகவே சீவர்களை உணர்த்திச் செய்வித்து உறுதிப்பயனை உறுவித்தல் சுருதியின் பிரயோசனமாம்.

சுருதிநிரூபணம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சமய நிரூபணம்.

சமய இலக்கணம்.

சமயமாவது, சுருதியிலே நியமிக்கப்பட்ட பரமப் பிரயோசன சித்திக்கு அனுகூலமாகிய பதார்த்த நியமமேயாம்: பரசித்திக்கு அனுகூலமாகிய சித்தாந்த பக்ஷமே சமயம் எனினுமொக்கும்.

[சித்தாந்தம்-முடிந்தமுடிபு.]

சமயம், மதம, மார்க்கம் என்பன பரியாயம்.

சமயம் என்பது நியமித்தலும், நியமித்தற் கருவியும், நியமிக்கப்பட்டதுமாம். நியமித்தலென்பது வரையறுத்தலும், துணிதலும், உடன்படுதலும், விதித்தலும், கட்டுதலுமாம்.

[இ-போதல், உணர்தல் என்னுந்தாதுவின் ஆதேசமாகிய அய் என்பது, சம் என்னும் உபசருக்கத்தை முதலிற்கொண்டு, உடன்போதல், உடன்படல், நியமித்தல் என்னும் பொருளுணர்த்திநின்றது. அ என்னும் விகுதி தொழிற்பொருளும், கருவிப்பொருளும், செயப்படுபொருளுங் குறிப்பதாம். "சமயமென்பது நியமமு முடன்பாடும், முடிந்ததுணிபு மொழுககமு மெல்லையும், குறியுங் காலமுஞ் சபதமுமாகும்' என்பது ஆரிய நிகண்டு.]

மதம் என்பது கருதப்பட்டதும், உடன்படப்பட்டதும், கோளுமாம்.

[மந்-அறிதல், கருதல், உடன்படல் என்பது தாது. த என்பது இறந்தகாலச்செயப்படு பொருளும், தொழிற்பொருளும் உணர்த்தும் விகுதி.]

மார்க்கம் என்பது தேடுதற்கருவியும், சுத்தியாகுதற்கருவியுமாம்.

[மார்க்க-தேடுதல்; மிருச் என்னுந்தாதுவின் அநேகாரிய மார்க்க-சுத்தியாகுதல் என்பன இரண்டும் பகுதிகள். அ என்பது கருவிப்பொருளை உணர்த்தும் விகுதி.]

சமயமானது குறித்தபொருளை அடைவிக்கும் வழி போலுதலின் மார்க்க பரியாயம் பெறுமென்றலும் பொருந்தும்.

பரமப் பிரயோசனமாவது, பேரின்பமாகிய முத்தியேயாம். முயற்சிக்கு ஏதுவாகிய இச்சைக்கு விடயமாவதே பிரயோசனம் என்பது.

சமய பதார்த்தம்.

சமய விடயமாகிய பதார்த்தங்களாவன, பதி, பசு, பாசம், பதிகிருத்தியம், பசுகருமம், பசுபோகம் முத்திசாதனம், முத்தி என்னும் எட்டுமாம்.

அப்பதார்த்தங்களைச் சாதி, பண்பு, தொழில் முதலிய இலக்கணங்களானும், பிரமாணங்களானும் நியமிப்பதே பதார்த்த நியமமாம்.

அப்பதார்த்தங்களுட் பதியாவான், சுவதந்திர சேதன கருத்தாவாகி எல்லாப்பசுக்களுக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்பவன்.

பசுவாவான், அறிவு இச்சை தொழில்களையுடைய சேதனனாய் அனுக்கிரகம் பெறுபவன்.

பாசமாவது, சடமாகி, ஆன்மாவின் முத்தியனுபவத்துக்கு விரோதியாயும், போகானுபவத்துக்கு அனுகூலமாயும் உள்ள பொருளாம்.

பதி கிருத்தியமாவது, பதியினுடைய தொழிலாம். அது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அநுக்கிரகம் என ஐந்தாம். அவை தமிழில் முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனப்படும்.

பசுகருமமாவது, பசுக்களுடைய தொழிலாம்: அது புண்ணியம் பாவம் என இரண்டாம்.

பசுபோகமாவது, பசுக்களுடைய இன்ப துன்ப நுகர்ச்சியாம். பசுக்களின் கருமபோகங்களுக்கு உரிய பூமிகள் மத்தியம், சுவர்க்கம், நரகம் என மூன்றாம்.

முத்திசாதனமாவது, முத்திசித்தியைச் சாதிக்குங் கருவியாயுள்ளது.

முத்தியாவது, ஆன்மாப் பாசசம்பந்த நீங்கித் தன் சுவரூபம் அடைந்துநிற்றல்.

சமயபதார்த்தப் பிரமாணம்.

காரியமெல்லாங் காரணமுடையனவாதலிற், காரியமாகிய உலகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதி ஒருவன் உளன்.

காரியமெல்லாம பயன்படுவனவேயாதலிற், காரியமாகிய உலகத்திற் படும்பயனைக் கொள்வோராகிய பசுக்கள் உளர்.

அப்பசுக்கள் தடுக்கப்பட்ட அறிவாற்றலுடையராய்த், தம்வசமின்றிக், குற்றமுடையனவாகிய நாநாவித போகம்பற்றி உழத்தலின், அதற்குக்காரணமாகிய பாசம் உளது.

பதி பசு பாசங்களின் உண்மையைச் சாதித்தற்கு முறையே ஒன்பதும, ஆறும், மூன்றுமாகிய பிரதான அனுமானங்கள் தருக்கநூல்களிற் கூறப்பட்டன.

பாசஞ் சடமாதலாலும், பசுத் தன்வசமிலியாதலாலும், அவற்றின் வியாபாரத்துக்குக் காரணமாகிய பதிகிருத்தியம் உளது.

காணப்படுதலால் உலக ஸ்திதியும், காரியப்பொருளெல்லாந் தோற்றமும் அழிவும் உடையனவாதலால் உலகத்தின் சிருட்டி சங்காரங்களும், உயிர்கள் அதி நிந்திதமாகிய போக்கியப்பொருளிலும் பற்றுவைத்து மயங்காதுநிற்றலின் அதற்குக் காரணமாகிய திரோதானமும், முற்றறிவனது கிருத்தியங்களை முடிவின் முக்கிய பயன்றருங் கிருத்தியத்தை உடையனவாதலின் அனுக்கிரகமும் உள்ளனவாம். இங்ஙனமே பதிகிருத்தியம் ஐந்துவிதமாம்.

பசுவர்க்குக் காயங்களால் ஈட்டப்படுதலாலும், போக நிமித்தமாதலாலும் பசுகருமம் உளது.

போகமானது சுகமும் துக்கமும் என இருவிதமாதலால், அதின் நிமித்தமாகிய கருமமும் புண்ணியம், பாவம் என இருவிதமாயுள்ளது.

ஈட்டப்பட்ட வினையின் பயனாக அனுபவிக்கப்படுதலின் போகமும் உள்ளது. சுகதுக்கங்களைக் கலந்து நுகர்தற்குரிய இடமாகிய மத்தியபூமி இருத்தலின், அவற்றை மிகுதி பற்றி வேறு வேறு நுகர்தற்குரிய இடமாகிய சுவர்க்க நரகங்களும் உள்ளன.

சாதனமின்றிச் சாத்தியம் முடியாமையால், சாத்தியமாகிய முத்தியை முடித்தற்குச் சாதனம் உளது.

முற்றறிவனுடைய கிருத்தியத்தான் முடிவின் முடியும் முக்கியப் பயனாதலின், முத்தியும் உளது.

இங்ஙனமே அட்டபதார்த்தப் பிரமாணங் கூறப்பட்டது.

சமயநிரூபணம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சைவச் சுருதி நிரூபணம்.

அநாதி பகவானாகிய சிவனால் ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகிக்கும்பொருட்டுப் பிரதம மகா சிருட்டியாரம்பகாலத்திலே செய்யப்பட்ட ஆதிச்சுருதியானது சாமானிய விசேடபேதத்தால் வேதம் ஆகமம் என இரண்டு மகா விபாகமாயிருக்கும்.

அவற்றுள் வேதமானது, இருக்கு, யசு, சாமம், அதர்வம் என நான்கு விபாகமாம்.

ஆகமமானது காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விஜயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வாதுளம் என இருபத்தெட்டு விபாகமாம்.

அச்சுருதி பரகுருவாகிய சிவனால் ஆதியில் உபதேசிக்கப்பட்டுப், பராபர குருக்களாகிய அனுசதாசிவ வித்தியேச மந்திரேசுரர்களாலும், அபர குருக்களாகிய முனி தேவ மனுடர்களாலும் வழிமுறையாகப் போதிக்கப்பட்டுப், பூமியில் வந்து வழங்குகின்றது

அது சுருதிலக்ஷணமுஞ் சுருதிவிபாகலக்ஷணமுங் குறைவற உடையதாய், ஆறுவகைப்பட்ட அங்கநூல்களோடு கூடினதாய் இருக்கின்றது.]

அச்சுருதியின் பிராமாணியமானது, சுருதிசாமர்த்தியம், சாத்திரம், லோகப்பிரசித்தி என்னும் மூன்றானுஞ் சாதிக்கப்படுகின்றது.

அச்சுருதியின் சாமர்த்தியஞ் சுருதியால் நியமிக்கப்படுகின்ற சைவ சமயபதார்த்தங்களின் பொருத்தம் ஆராய்ந்து துணியப்பட்டவழி விளங்கும்.

அச்சுருதிக்கு அனுகூல சாத்திரங்களாவன, புராணங்களும், மிருதிகளும், தரிசனநூல்களும், உபாகமங்களும், வைத்தியம், சிற்பம், கணிதம் முதலியனவுமாம்.

சுருதிக்குப் பிரதிகூல சாத்திரங்களாவன, உலோகாயதம், பௌத்தம், ஆருகதம், விவிலியம முதலாயின. அவற்றிற்கூறப்பட்ட சமயபதார்த்தங்களின் பொருந்தாமை ஆராய்ந்து துணியப்பட்டவழி அவற்றின் துர்ப்பலத்தன்மை விளங்கும்; விளங்கவே சுருதியின் பிரபலத்தன்மை தெளியப்படும்.

பூலோகத்லே உத்தமோத்தம மகத்துவமுடைய பரதகண்டமும, அதில்வசிக்கின்ற மகாசனமுமே ஆரியலோகம எனப்படும்.

ஆண்டுள்ள சமயவிடயப் பிரசித்தியே லோகப்பிரசித்தி எனக் கொளளற்பாலது.

அச்சுருதியால் நியமிக்கப்பட்ட பதார்த்த நியமமே சைவசமயம் எனப்படும்.

[சைவம்-சிவனாற் செய்யப்பட்டது, சிவனைத் தெய்வமாகவுடையது, சிவசம்பந்தமுடையது. சைவன் என்பது சிவபத்தன் என்றபொருளுமுடைத்து.]

சைவச் சுருதி நிருபணம் முற்றிற்று

சிவமயம்

சைவசமய நிரூபணம்.

பதி

இனி அச் சைவசமயத்திற் கூறப்பட்ட பதிமுதலிய பதார்த்தங்களின் நியமம் மிகச் சுருக்கி முறையானே கூறப்படும்.

[பதி-காக்கின்றவன். பா-காத்தல். தி-வினைமுதற் பொருள் விகுதி.]

உலகம் காரியமாயிருத்தலால் அதற்குக் காரணமாகிய கர்த்தாவும், காரணமும், நிமித்தமும், [illegible] உண்டு [illegible]

[illegible]

அநாதியும் வியாபகமும் சேதனமுமாகிய கருத்தாவுக்கு, ஆதியும் அவ்வியாபகமும் சடமுமாகிய கரு[illegible]ணைய பொருந்தாமையின், அக்கருத்தாவின் சாயா[illegible]யமே காரணம் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

அநாதி மலபெத்த ஆன்மாக்களுக்குரிய போகமோக்ஷ[illegible] பிரயோசனசித்தியே இருத்திய நிமித்தமாம்.

காரியம் அநாதியாகவே மாறிமாறித் தோன்றி ஒடுங்கலானும், வியாபித்தலானும், சடமாதலானும்

அசநரு அநாதி நிததிய வியாபக சடவஸதுவாகிய மாயையே உபாதான காரணமாம.

சுவா ர வியாபக சரீரஙகளுககு ஆதாரம வே ணடபபடு சடகருவிகளின ஞானமுங கிரி யையு அநாதியே சமானமாய விளஙகுதலின, அ வையிரணடும ... முதலிய பிறகருவி வேணடபபடா சததியே சரீரகாரியமி யறறுதலின சரீரமெனறு கறபிககபபடும

கருததாவின கிருததியம சிருட்டி, திதி, சஙகா ரம, திரோதானம, அநுககிரகம என ஐநது அநு ககிரகம ஒனறே பிரதானம

சாதாரியின்து தனமை கருததிருததுவம எனப படும்.

கருததிருததுவமாவது, கிருததியமுழுதுககுஞ சுவத நதிர காரகமாகுறறனமை அஃது அநாதி சிததமாம. அநதக கருததிருததுவததிற காரிய சனன அநுகூல மாகிய காரண சாமககிரியோடு கூடிய சயரூப மாகிய அவிகாரகிருததியம வெளிபபடுமே ஒழிய சடவஸதுவின சலனரூபமாகிய விகாரககிரியை பிற ககும அசுறறு காரியமுணடாம இஙஙனமாதலிற கருததா அவிகாரியே எனபது

[சனனம-பிறததல சாமககிரி-முழுமை சலனம-புடைபெயாசசி].

இஙஙனங கூறபபடட பஞசகிருததிய கருததாவா கிய பதிககு உரியனவாகிய பிரதான குணஙகள முறறறிவு, வரமபிலினபம, அநாதியறிவு, தனவசம, குறைவிலாறறல, வரமபிலாறறல என ஆறுமாம.

சருவகருததாவுககு எலலாபபொருளையும புலபப டககாணுகினற அறிவு உளளவழியனறி எலலாககி ருததியமுஞ செயதல கூடாமையின முறறறிவும, இனபககுறைவுணடாயின, தனது அநுபவநிமிததம பிறிதினை வேணடுதலுமுணடாம ஆகவே சருவ கருத

திருத்துவவிரோதம் எய்துமாதலிற் குறைவற்ற நிறைவாகிய வரம்பிலின்பமும், முற்றறிவு அநாதியன்றி ஆதியாயிற் காரணத்தால் வந்ததெனின் வரம்பின்மைக்குற்றமும், காரணமின்றி வந்ததெனிற் காரண காரிய சம்பந்த நியமபங்கப் பிரசங்கக் குற்றமும் எய்துமாதலின் அநாதியறிவும், பிறர்வசமுண்டாயிற் பாசத்தடையுமுண்டு என்பதுபோதலின், வேண்டாததெய்தலும் வேண்டியதெய்தாமையுமாகிய குற்றமும் பற்றுமாதலின் தன்வசமும், ஆற்றல் குறையுமேல் எல்லாக் காலத்தும் எல்லாத் தேசத்தும் ஒழிபின்றிக் கிருத்தியமியற்றுதல் இயலாமையிற் குறைவிலாற்றலும், அவ்வாற்றல் வரையறைப்பட்டதாயின் வரையப்படாத கிருத்தியமியற்றுதல் கூடாமையின் வரம்பிலாற்றலும் ஆகிய இவ்வாறு குணங்களும் பதிக்கு வேண்டப்படுகின்றன.

இங்ஙனமே அநாதிமலமுத்தனாய்ச், சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணனாய், அநாதி பெத்தராகிய பசுக்களுக்கு உபகரிக்கும்பொருட்டுத் தனது சத்தியென்னுங் கருவியைக்கொண்டே பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமியல்பினனாய், இலயம், போகம், அதிகாரம் என்னும் வியாபாரபேதத்தால் ஈசன், சதாசிவன், சாந்தன் என்னும் மூவித ஸ்வரூபமுடைய ஒருவனேயாய் உள்ள பரமசிவனே பரமபதி என்பது சைவச்சுருதி சித்தம்.

பசு.

காரியமாகிய உலகம் அசேதனமாதலாலே தனக்கும், வரம்பிலின்பமுடையனாதலாற் பதிக்கும், குடம் முதலியனபோலப் பரிணாமமுடைமையானும், அனுபோகிக்கப்படுதலானுஞ் சடமேயாதலிற் சரீரத்துக்கும் பயன்படுவதன்று; விசேடகருத்தாவாகிய பதியினாற் செய்யப்பட்டமையிற் பயனற்றதுமன்று: ஆதலிற் பிறர்க்குப் பயன்படுவதே என்பது பாரிசேடப் பிரமாண சித்தம்.

அப்பிறராவார்,—"நான் இருக்கின்றேன் நான் உணர்கின்றேன்" என்றற்றொடக்கத்து வழக்கங்களி

லே தனித்தனியே "நான் நான்" என்னுஞ்சொற்கு விடயங்களாயுள்ள ஆன்மாக்களே.

அவ்வான்மாக்கள் அநாதி பாசபந்தமுடைமையின் பசுக்களென்று சொல்லப்படுவர்.

[பசு-பந்திக்கப்படுவது, உ-செயப்பாட்டுப்பொருள் விகுதி.]

அப்பசுக்கள் விஞ்ஞானாகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னும் மூவகையர். அவர்களுள், விஞ்ஞானாகலர் ஆணவமலமாத்திரம் உடையவர், பிரளயாகலர் அதனோடு கருமமலமும் உடையவர்; சகலர் அவற்றோடு மாயாமலமும் உடையவர்.

அப்பசுக்களுட் கருமநாசத்தால் அறிவக்குவமலராயினர், சமஸ்த பாசத்தின் நீங்கப்பெற்றவராயிருப்பர்.

பக்குவமலராயினோர் பாசநீக்கம் பெற்று, பாசவாசனைமாத்திரம் நீங்காமல் அபரமுத்தராயப், பதியின் ஆஞ்ஞையினால் அதிகாரகிருத்தியஞ் செய்துகொண்டிருப்பர்.

அற்ப பக்குவரும், அபக்குவரும் ஸம்ஸாரிகளாயிருந்து தத்தமக்கியன்ற தொழிலியற்றுவர்.

இங்ஙனமே அகண்ட பூரண நித்திய வியாபக சச்சிதானந்த ரூபராய், அமூர்த்தராய், அநாதியாகவே பாசத்தால் மறைக்கப்பட்ட சிற்சத்தியுடையவராய், மலசம்பந்தத்தால் அறியிலராய், மாயாசம்பந்தத்தாற் சிற்றறிவராய்ப், பாச முத்தியின் முற்றறிவராதற்குயோக்கியராய் உள்ள ஆன்மாக்களே பசுக்கள் என்பது.

பாசம்.

உலகத்திலே கட்டுப்பாட்டுள் அடக்கப்படாதவனே விடுதலை பெற்றிருப்பவன் தன்வசமுடையவனாதலும், கட்டுப்பாடுற்றவன் பரவசமுடையவனாதலும் பிரசித்தமாகும்.

பசுக்கள் வேண்டாததுபெறுதலும், வேண்டியது பெறாமையும் உடையரேயாய் இருக்கின்றனர். இங்ஙனமிருத்தல் பரவசமெனப்படும். பரவசமுடையராகவே கட்டப்பட்டவரென்பது நிச்சயிக்கப்படும். ஆதலிற் கட்டிய கருவியே பாசம் என்பது.

[பச்-பந்தித்தல். அ. கருவிப்பொருள்விகுதி]

அகண்ட நித்திய வியாபக சத்தும், சடமும், அமூர்த்தமும், பரதந்திரமும், கழிவனவாகப் பரிணமித்தற்கேற்ற சத்திகளையுடையதும், அஞ்ஞான காரணமும், திரவியரூபியும், ஆன்மசிற்சத்திப் பிரகாசத்தை மறைத்து நிற்பதும் ஆகிய ஆணவமலமே பிரதான பாசமாம்.

அகண்ட நித்திய வியாபக சத்தும், சடமும், அமூர்த்தமும், பரதந்திரமும், காரியரூபமாகப் பரிணமித்தற்கேற்ற சத்திகளையுடையதும், அற்ப ஞானப் பிரகாசமும், திரவியரூபியும், காரியபதார்த்தங்களின் முதற்காரணமும் ஆகிய மாயையும் பாசமாம்.

பிரவாக அநாதியும், உற்பத்தி நாசம் உடையதும், அவ்வியாபகமும், சத்தும், சடமும், அமூர்த்தமும், பரதந்திரமும், விசித்திரமும், போக நிமித்தமும், குணரூபியும், மாயையிலிருப்பதும், ஆன்மாக்களுடைய நாநாவித போக பதார்த்த சம்பந்தத்துக்கு நிமித்தகாரணமும் ஆகிய கருமமும் பாசம் என்று சொல்லப்படும்.

காரிய பதார்த்தம் காரணமுடையதாய்க், கண்டமாய், ஆதியந்தமுடைய அநித்தியமாய், அவ்வியாபகமாய்ச், சத்தாய்ச், சடமாய், அமூர்த்தமேனும் மூர்த்தமேனுமாய், அவயவமுடையதாய்ப், பிரிக்கப்படுவதாய், இயங்கியற்றொழில் உடையதாய்ச், சார்புடையதாய் இருக்கும்,

ஆணவமலசத்தி காலந்தோறும் பாகமடைந்ததாகியே, ஆன்மசத்தியை மறைத்தலினின்று நீங்கும், நெற்கி[illegible]டலம் போல.

கருமமலமும் காலந்தோறும் பாகமடைந்ததாகியே, போகபலங் கொடுத்துப் பின் அழியும், கடுக்காய்முதலிய மருந்துபோல.

பாகமடைந்த [illegible] மெல்லாம் பிறவி [illegible] ணை சார்ந்தே பாகமடையும், பழம்போல.

அங்ஙனமே மலபரிபாக [illegible] தேயாகவே [illegible] செய்பவர்கள் பக்குவநிகளிற் காரியதோறும் [illegible] போமாக உண்டாகும்.

மலபாக தாரதம்மியம் [illegible] ஆன்மாக்களுக்கு முத்திசாதனங்களும், பத்தி, சிரத்தை, சேவை முதலிய சாதனங்க குணங்களும், உரியகாலமும் அநேகபேதமாம்; அதனால் முத்தியும் அநேகவிதமாம்.

பதி கிருத்தியம்.

பதியானவன், சுடஸ்த நித்திய மலத்தோடும், பிரவாக நித்திய கருமத்தோடும் அநாதி சம்பந்தமுடையவராகிய ஆன்மாக்களுக்கு போகங்களைக் கொடுத்தற்பொருட்டுக் கொண்ட பெருங்கருணையினாலே சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அநுக்கிரகம் என்னும் ஐந்தொழில்களை அநாதியே செய்கின்றான்.

சிருட்டியாவது, முதற்காரணத்திலிருந்து காரியத்தை வெளிப்படுத்தலும், சேதனர்களுக்குத் தேகங்களைக்கூட்டி மறைந்திருந்த அறிவு இச்சை தொழில்களை வெளிப்படுத்தலுமாம்.

அசேதன சிருட்டியுள், மாயைமுதலிய காரணத்திலிருந்து மண்முதலிய தத்துவங்களைப் பிறப்பித்தல்

நதத்துவசிருட்டி எனவும், தத்துவத்திலிருந்து போக தேகரூபமாகிய தாத்துவிகங்களைப் பிறப்பித்தல் தாத்துவிகசிருட்டி எனவும் பெயர்பெறும்.

திதியாவது, வெளிப்படுத்தப்பட்ட காரியப்பொருள்களைத் தத்தந்தொழிலிலே நிலைபெற நிறுத்தலும், தேகசம்பந்தமுடையராகிய சேதனர்களைத் தத்தமவிடயத்திலே நியோகிக்க நிறுத்தலுமாம்.

சங்காரமாவது, காரியங்களை முதற்காரணத்தின் மறைத்தலும், சேதனர்களுக்குத் தேகங்களைப்பிரித்து அறிவு இச்சை தொழில்களை மறைத்தலுமாம்.

திரோபாவமாவது, பாசங்களுக்குச் சாமர்த்தியமுண்டாக்குதலாகிய அனுக்கிரகத்தைச்செய்து, அதனாற் சேதனர்களை ஏற்றபோகங்களை வழுவாமல் உண்ணும் படி தடுத்தல்.

அனுக்கிரகமாவது, பாசங்களுக்குச் சாமர்த்தியங் கெடுத்தலாகிய திரோபாவத்தைச் செய்து, அதனாற்சேதனர்களுக்குக் கலப்பற்ற சுத்த ஸ்வரூப சாமர்த்தியம் உண்டாகும்படி தீக்ஷையால் உபகரித்தல்.

ஐந்தொழில்களுள், அனுக்கிரகம் ஒன்றே மோக்ஷத்துக்குக் காரணம்; ஏனைய நான்கும் அனுக்கிரக நிமித்தமாகிய மலபாகத்துக்குங் கருமநாசத்துக்குங் காரணமாகிய போகத்துக்குக் காரணம்.

அவற்றுள்ளுஞ் சங்காரம், கருமபாகத்துக்கும் மாயா சாமர்த்திய உற்பத்திக்கும் உயிர்களின் இளைப்பாறுதற்கும், சிருட்டி, போகசாதன சம்பத்திக்கும், திதி, பக்குவ கருமபோகத்துக்குங் கருமார்ச்சனத்துக்கும், திரோபாவம், போகத்தில் அமிழ்ந்தற்குங் கருமநாசத்துக்கும் மலபாகத்துக்குங் காரணமாம்.

[கருமார்ச்சனம்-கருமங்களை ஈட்டுதல்.]

அநாதி முத்த பரசிவன் பிரதம மகாசிருட்டி காலத்திலே, சுத்தமாயையிலிருந்து பொருட்பிரபஞ்சமுஞ் சொற்பிரபஞ்சமுமாயிருக்கின்ற சுத்த தத்துவம் ஐந்தையும், சுத்த புவனங்களையும், சுத்த போக்கிய பொருள்களையும், சுத்த சுத்தாசுத்த அசுத்தாத்துவ வாசிகள் எல்லாருக்குந் தனித்தனி வேண்டப்படுகின்ற நாதரூப பரதேகங்களையும், சுத்தாத்துவாவிற்கு உரிய சூக்கும தூல தேகங்களையும், சுத்தாத்துவ வாசிகளாகிய அணுசதாசிவர் வித்தியேசர் மந்திரர் முதலிய தேகிகளையும், வேதாகமங்களையும் படைத்து, நியதகால பரியந்தங் காத்து, அவாந்தரத்திற் சிலவற்றையும், பிரதமமகா சங்கார காலத்தின் முழுதையுஞ் சங்கரிப்பன்.

வித்தியேசருள்ளே தலைவனாகிய அனந்தேசுவரன் மகாசிருட்டிகாலத்திலே, அசுத்தமாயையிலிருந்து புவனக்கொத்துஞ் சூக்கும தேகக்கொத்தும் என்னும் இருவிதமாயிருக்கின்ற காலாதி பிருதிவியந்தமான முப்பது தத்துவங்களையும், சுத்த அசுத்தாத்துவ வாசிகளாகிய சிறீகண்டன் முதலிய தேகிகளையும் படைத்து, நியதகால பரியந்தங்காத்து, அவாந்தரத்திற் சிலவற்றையும், மகாசங்கார காலத்தின் முற்றையும், சிறீகண்டாதித் துவாரத்தாலுந் தானாகவுஞ் சங்கரிப்பன்.

குண நிலயச் சிறீகண்டருத்திரன் மத்திய சிருட்டி காலத்திலே, பிரகிருதியிலிருந்து புவனாதாரக் கொத்துமாத்திரமாயிருக்கின்ற குணாதி பிருதிவியந்தமான இருபத்துநான்கு தத்துவங்களையும், போக்கியப்பொருள்களையும், தூல தேகங்களையும், அசுத்தாத்துவ வாசிகளாகிய பிரமா விட்டுணு முதலிய தேகிகளையும் படைத்து, நியதகால பரியந்தங் காத்து, மத்தியசங்காரகாலத்தின் முற்றையுஞ் சங்கரிப்பன்.

குணநிலயப் பிரம விட்டுணுககளும், பிரமாண்ட நிலயப் பிரம விட்டுணுககளும் அதமசிருட்டி காலத்திலே, குணாதி பிருதிவியந்த புவனங்களிற் போக்கியப்பொருள்களையும், தூலதேகங்களையும், தேவர் முதலிய தேகிகளையும் படைத்துக் காப்பர்.

அவருள்ளும் பிரமனானவன், பிரசேசர், சோமர், தேவர், கந்தருவர், யக்ஷர், ரக்ஷர், பிசாசர், மனுடர், நாகர், சரீசிருபம், பசு, பக்ஷி, மிருகம் என்பவற்றையும், நக்ஷத்திரம், கிரகம், தூமகேது, மேகம், மலை, கடல், யாறு முதலியவற்றையும் படைத்தான்.

[சோமர்—பிதிர்கள். சரீசிருபம்—ஊர்வன.]

பிரமனும், விராட்டும், பிரசேசரும், பிறரும் நித்தியசிருட்டி காலத்திலே, பிரமாண்டத்துப் படைக்கின்றனர், விட்டுணுமுதலாயினோர் காக்கின்றனர்.

சிறீகண்டரால் ஏவப்படுகின்ற காலாக்கினிருத்திரன் அதமசங்கார காலத்திலும், நித்திய சங்கார காலத்திலும் தானாகவும் இயமன் முதலியவராலுஞ் சங்கரிப்பன்.

இங்ஙனம் பிரதம மகாசிருட்டி, மகாசிருட்டி, மத்தியசிருட்டி, அதமசிருட்டி, நித்தியசிருட்டி என ஐவகைச் சிருட்டியும் அப்படியே ஐவகைச் சங்காரமும் உள.

திதிகாலத்திலே திரோபாவமும், அனுக்கிரகமும் நடக்கும்.

இனிக் கால பரிமாணங் கூறப்படுகின்றது.

மனுடருடைய வருஷந் தேவருக்கு ஒருதினமாம்: அதில் உத்தராயணம் பகலும், தக்ஷிணாயனம் இரவுமாம். முந்நூற்றறுபது தேவதினங்கூடினால், ஒரு

தேவவருஷம பன்னிரண்டாயிரந் தேவவருஷங் கழிந்தால், ஒரு தேவயுகம்: அதுவே சதுர்யுகமாம். எழுபத்தொரு தேவயுகங் கழிந்தால், ஒரு மன்வந்தரம். இந்திராயுககாலமும் அவ்வளவினதேயாம். ஆயிரந் தேவயுகந் திரும்பினால், பிரமனுக்கு ஒரு பகலாம். ஒரு பிரமப்பகலிலே பதினாலு மன்வந்தரம் உள: ஆறு தேவயுகஞ் சேடமாம். பின்னும் ஆயிரந் தேவயுகந் திரும்பினால், பிரமனுக்கு ஒரு இராத்திரியாம். ஆகவே இரண்டாயிரந் தேவயுகம் ஒரு பிரமதினமாம். முந்நூற்றறுபது பிரமதினம் ஒரு பிரமவருஷமாம். [illegible] பிரமவருடம் பிரமாயு[illegible]. [illegible] தேவயுக[illegible] கூடினால், விட்[illegible] முந்நூற்றறுபதுகூடி[illegible], [illegible] விட்டுணுவருஷமா[illegible], விட்டுணுயுககாலமாம். விட்டுணுவாயு[illegible], [illegible] தினமாம். உருத்திரதினம் முந்நூற்றறுபது கூடின், உருத்திர வருஷமாம். [illegible] பரார்த்தங் கூடின், உருத்திராயுககாலமாம். உருத்திராயுககாலம் இரண்டு கூடின், ஈசுவர தினமாம். ஈசுவரதினம் முந்நூற்றறுபது கூடின், ஈசுவர வருஷமாம். ஈசுவரவருஷம் பரார்த்தங் கூடின், ஈசுவராயுககாலமாம். ஈசுவராயுக்காலம் இரண்டு கூடின், சதாசிவ தினமாம். சதாசிவதினம் முந்நூற்றறுபது கூடின், சதாசிவவருஷமாம்.

பிரமப்பகலிலே நித்தியசங்காரமும், பிரமப்பகலின் முடிவிலே திரிலோக விஷயமாகிய அதம சங்காரமும், பிரமாயு முடிவிலே குணாதி பிருதிவியந்த விஷயமாகிய மத்திய சங்காரமும், உருத்திராயு முடிவிலே மாயாவிஷயமாகிய பிரதம மகாசங்காரமும் நிகழும்.

பசுகருமம்.

பசுக்கள் சரீரமெடுத்துக்கொண்டு அநாதி கருமத்தின்வழியே போகம் புசிக்கும்போது செய்யுங் கருமங்கள், புண்ணியம் பாவம் என இருவிதமாம்.

புண்ணியமாவது, விதிக்கப்பட்ட வினைவடிவமாய்ச், சுகசாதனமாய் இருப்பது.

பாவமாவது, விலக்கப்பட்ட வினைவடிவமாய்த், துக்கசாதனமாய் இருப்பது.

அல்லதூஉம் உயிர்க்கு இதஞ்செய்தலே புண்ணியம்; உயிர்க்கு அகிதஞ் செய்தலே பாவம்.

[புண்ணியம்-சரியானது, நலமானது, அழகியது
பாவம்-தீயது, கேடானது]

புண்ணியங்களாவன,—பத்தி, கருணை, மைத்திரி, முதிதை, உபேக்ஷை, நீதி, பொறை, அடக்கம், ஆர்ஜவம், இலஜ்ஜை, சிரத்தை, கொல்லாமை, மெய்ம்மை, கள்ளாமை, காமியாமை முதலியனவும், சௌசம் சந்தியாவந்தனம், பூசை, செபம், தவம், தானம், ஈதல் முதலியனவுமாம்.

பத்தி,—ஈசுவரனிடத்தும் உயர்ந்தோரிடத்தும் பற்றுதலாம்.

கருணை,—உயிர்களுடைய துக்கத்தை மாற்ற விரும்பல்

மைத்திரி,—புண்ணியஞ் செய்வோரிடத்துச் சிநேகம்

முதிதை,—சுகிகளிடத்து உவகை.

உபேக்ஷை,—பாவிகளிடத்தில் வெறுப்பு.

நீதி,—பலருஞ் சுகமடைய நடத்தும் முறை.

பொறை,—பிறர்செய்த தீமையை மாறுசெய்யாது சகித்தல்.

அடக்கம்,—குலம், கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றால் யாவும்பெற்றிருந்தாலுஞ் செருக்கற்றுத் தன்னைக் கீழ்ப்படுத்தல்.

ஆதரம்,—உபசரித்தல்.

இலச்சை,—தகாதகாரிய முயற்சியிலே மனத்தைச் சுருக்கல், பழிக்கப்பட்ட செய்கையின் விலகுதல்.

சிரத்தை,—ஆராயப்பட்ட பொருளிலே இஃது இப்படியேயன்றிப் பிறிதுபடியன்று என்னும் நிச்சயபுத்தி.

கொல்லாமை,—உயிரை உடம்பின் நீக்காமை.

மெய்ம்மை,—உள்ளபடி கூறல்.

கள்ளாமை,—பிறர்பொருளை அனுமதியின்றி மறைவாகக் கவராமை.

காமியாமை,—விலக்கப்பட்ட பெண்களைப் புணர விரும்பாமை.

சௌசம்,—நல்ல சலம் முதலியவற்றால் சுத்திசெய்தல்.

சந்தியாவந்தனம்,—நமக்கு நியமிக்கப்படும் கடவுளை நியத காலத்திலே வழிபடல்.

பூசை,—ஈசுவரனை விம்பத்திலே பாவித்து, உபசரித்து, உபாசித்தல்.

செபம்,—வாச்சியப்பொருளாகிய ஈசுவரனை எதிர்முகமாக்குதற்பொருட்டு, வாசகமாகிய மந்திரத்தை உச்சரித்தல்.

தவம்,—மனம் இந்திரியவிடயத்திற் போகாமல் ஈசுவரவிடயத்திலே நிற்றற்பொருட்டு, உணவைச் சுருக்கி உடம்பை ஒறுத்தல்.

தானம்,—நீதிவழியாற்பெற்றபொருளைப் பிரத்தியுபகாரங்குறியாது சற்பாத்திரருக்கு அன்போடு கொடுத்தல்.

ஓதல்,—நல்லறிவு உதித்தற்பொருட்டு மெய்ந்நூல்களைப் படித்தல்.

பாவங்களாவன,—ஈசுவரதூஷணம், சீவவிரோதம், துரோகம், காமம், உலோபம், கார்ப்பணியம், மற்சரம், வஞ்சனை, மதம், அநாதரம், கோபம், அசூயை, பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், கொலை, களவு, வியபிசாரம், நன்றிமறத்தல், புலாலுண்ணல், கள்ளருந்தல், அசௌசம், நித்தியகருமலோபம் முதலியனவாம்.

ஈசுவரதூஷணம்,—கடவுளை நிந்தித்தலும், கடவுளுக்குப் பிழைசெய்தலும், கடவுளிற் பற்றின்மையும், கடவுளாணையைக் கடத்தலுமாம்.

சீவவிரோதம்,—சீவர்களிற் பகைசெய்தல்.

துரோகம்,—கெடுக்கவிரும்பல்.

காமம்,—தகாத காரியத்தில் விரும்பல்.

உலோபம்,—அந்நியாயமாகப் பிறர் பொருளில் விரும்பல்.

கார்ப்பணியம்,—உசிதகாரியத்திற் செலவிடாது பொருளைக்காக்க விரும்பல்.

மற்சரம்,—பிறருடைய நன்மையைத் தடுக்க விரும்பல்.

வஞ்சனை,—உள்ளதை மறைத்து இல்லதைக் காட்டல்.

மதம்,—செருக்கு; தன்னிலே இல்லாத குணங்களை ஏற்றித் தன்னுயர்ச்சி கருதல்.

அநாதரம்,—அவமதித்தல்; பற்றின்மை.

கோபம்,—வேண்டப்பட்டது தடைப்பட்ட விடத்துத் தோன்றுகின்ற மனக்குழப்பம்; வந்த தடையிலே முரணுதல்.

அசூயை,—பிறருடைய குணத்திற் குற்றமேற்றல்.
பொய்,—இல்லது கூறல்.
குறளை,—பைசுனம்; காணாதவழிப் பிறரை இகழ்ந்து கூறல்.
கடுஞ்சொல்,—நிட்டுரவசனம்.
கொலை,—உயிரை உடம்பின் நீக்கல்.
களவு,—பிறரது பொருளை அவரறியாமல் மறைவாகக் கவருதல்.
வியபிசாரம்,—நியமந்தவறிப் புணருதல்.
நன்றிமறத்தல்,—பிறர்செய்த நன்மையைமறத்தல்.
புலாலுண்ணல்,—உயிரிற் பிரிந்த பிணத்தையுண்டல்.
கள்ளருந்தல்,—வெறிக் காரணமாகிய சாற்றையுண்டல்.
அசௌசம்,—சுத்திசெய்யாமை.
நித்தியகருமலோபம்,—நியதகாரியமாகிய சந்தியாவந்தனம் முதலியவற்றை விடல்.

மெய்யறிவே சகல புண்ணியங்களுக்கும் மூலமாம். விபரீதவறிவு சகல பாவங்களுக்கும் மூலமாம். சிவபத்தியுஞ் சீவகருணையுமே பிரதான புண்ணியங்களாம். சிவதூஷணமுஞ் சீவவிரோதமுமே பிரதான பாவங்களாம்.

இப்பசுகருமங்கள் பதிநியமத்தாற் போகத்துக்குச் சாதனமாமன்றிச் சுவதந்திரசாதனமாவன அல்ல. பசுபுண்ணியத்தாற் சுகபோகமன்றி முத்தி சித்தித்தல் இல்லை.

பசு போகம்.

பசுபோகமாவது, விடய விம்பிதமாகிப் போக்கிய ரூபமாகிய புத்தியின் சாயையின் சம்பந்தத்தினாலே பசுவின் சிற்சத்தியில் ஆகின்ற உணர்ச்சி விளக்கமேயாம்.

அந்தப் போகமானது, சுகமுந் துக்கமுமென இருவிதமாம்.

பசுக்கள் சிருட்டிமுதலாக நிலைபெற்ற பரதேக சூக்கும தேகங்களை விடாது தரித்துநின்று, புண்ணிய பாவக் கலப்பினாலே மத்தியலோகத்திற் சென்று, பூதபரிணும உற்பூதமாகிய தூலதேகத்தைத் தரித்துச், சுகதுக்கங்களை அனுபவித்துப், புண்ணியபாவங்களைச் செய்து முடிவிலே தூலதேகத்தை விடுவர்.

[பரிணுமம்-திரிபு; உற்பூதம்-தோன்றியது.]

புண்ணியமிகுதியாலே சுவர்க்கலோகத்திலே சென்று, பூதசார உற்பூதமாகிய தூலதேகத்தைத் தரித்து, அதிக சுகத்தை அநுபவித்து, முடிவிலே தூலதேகத்தை விடுவர்.

பாவமிகுதியினாலே நரகலோகத்திற் சென்று, பூத உற்பூதமாகிய தூலதேகத்தைத் தரித்து, அதிகதுக்கத்தை அநுபவித்துத் தூலதேகத்தை விடுவர்.

இப்படியே பசுக்கள் கருமநாசமும் மலபாகமும் வருமளவும், அந்த அந்த உலகங்களிலே அந்த அந்த யோனிகளிலே மாறி மாறிப் பிறந்திறந்து போகம் புசிப்பர்.

[யோனி-காரணம், ஆகிருதி.]

முத்தி சாதனம்.

முத்திசாதனமாவது, முத்தியை முடிக்குங் கருவியாம். தீக்ஷையும், அதற்கு அங்கமாகிய ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை என்பவைகளுமே முத்திசாதனங்களாம்.

ஆன்மாவுக்குப் பாசத்தைக் கெடுத்துச் சிவத்துவத்தைக் கொடுப்பதாகிய சிவசத்திக்கிரியையே தீக்ஷை எனப்படும்.

[தீ-கொடுப்பது. க்ஷை-கெடுப்பது.]

ஆதிகுருவாகிய சிவனுடைய நியமப்படி குருடாகளாற் செய்யப்படுவனவாகிய சிற்சத்திக கிரியையும், மனக்கிரியையும், வாக்குக்கிரியையும், சரீரகக்கிரியையும், பிறவுந் தீக்ஷை வெளிப்படுதற்கு இடங்களாயிருத்தலால், உபசாரத்தினாலே தீக்ஷை என்று சொல்லப்படும்.

மலபரிபாக பேதத்தினாலே தீக்ஷை அநேக பேதமுடையதாயிருக்கும்.

ஞானமாவது, பதி பசு பாசங்களின சுவரூபங்களை உள்ளபடியறிந்து, பாசநீக்கலின் வேட்கையுற்று, அநாதிசுத்த அகண்ட பரிபூரண நித்திய வியாபக சச்சிதானந்த ரூபனாய் நின்ற நிட்களாதீத பரசிவனிடத்திலே, அறிவுத் தொழின் மாத்திரத்தாலே செய்யுஞ் சேவை.

யோகமாவது, சிவனுடைய நிட்கள அரூபசரீரத்தைக்குறித்து, ஞானங்கமாகிய அகத்தொழிலினாலே செய்யுஞ் சேவை.

கிரியையாவது சிவனுடைய சகள நிட்கள ரூபாரூப சரீரத்தைக் குறித்து, ஞானங்கமாகிய அகத்தொழில் புறத்தொழில் என்னுமிரண்டினாலுஞ் செய்யுஞ் சேவை.

சரியையாவது, சிவனுடைய சகள ரூப சரீரத்தைக் குறித்து ஞானங்கமாகிய புறத்தொழிலாற் செய்யுஞ் சேவை.

சிவனுக்கு மூவித சரீரமுந் தியான பூசாதியின் பொருட்டுக் கற்பிதமாம்.

அறிவுத் தொழிலாவன, சிற்சத்தி வியாபார ரூபமாகிய நிராகார சிவபாவனை முதலியன.

அகத்தொழில்,—மனோ வியாபார ரூபமான சாகார சிவத்தியானம் உட்பூசை முதலியன.

புறத்தொழில்,—சரீரவியாபார ரூபமான சரீரசுத்தி, சிவசின்னதாரணம், சந்தியாவந்தனம், இலிங்க பூசை தோத்திரம், செபம் முதலியன.

சேவையாவ[illegible], ஆன்மாக்கள் சிவனுடைய [illegible]யாசியையும், [illegible]முடைய பெருந்தாழ்மையை[illegible] மையு யாத்துா வொருட்டுச் சிவனே [illegible] கற்றிணையும் உணராது, [illegible] தாழ்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

போகமோ [illegible]ரியையு[illegible] சரி[illegible]யு[illegible] ஞான[illegible] பயனாகாம. [illegible] தீக்ஷைக்கு அங்கமாய [illegible] பிராணாயாம முதலிய சாதனங்[illegible]

மலபாகம் முன் பிறந்திலே தீக்ஷையிற் குறைபாடு[illegible]ருக்கு யோகம் முதலியன முறைமுறையே [illegible]தனக்கபோ[illegible]

தீக்ஷையுடன், ஞானமும், யோகமும், கிரியையும், சரியையு[illegible] நிபுணனியற்கை[illegible] எனப்படும்.

கருணாசமுத்திர மல பாகமும் உண்டாகியபோது சத்தி நிபாதமும் மலசத்தி திவிரத்தியும், சம்ஸார வைராக்கியமும், சிவபத்தியும் முறையே உண்டாம். உண்டாகவே, சிவதரிசன வேட்கையுங் குருபதேசிக்கையும் உண்டாம். அப்பொழுது அதிதீவிர பக்குவமுள்ளவருக்குச் சிவனே குருவாகிவந்து தீக்ஷைசெய்து ஞானமுபதேசித்து முத்திகொடுப்பன். அயலிதப்பட்ட தீவிரபக்குவர் மந்தபக்குவர் முதலியவர்களுக்கு ஏற்ற ஒரு குருமூர்த்தியை அதிட்டித்துநின்று சிவனே தீக்ஷைசெய்வன். இங்ஙனங் குறைபிறந்தாலே தீக்ஷையின் பின்பு சிவசாத்திரங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை என்பவற்றால் அபரஞானம் பெற்று, யோகம் கிரியை சரியை என்பவைகளை ஏற்றபடி அனுட்டித்து ஏற்றபடி பதமுத்திகளையும் பரமுத்தியையும் அடைவர்.

சீடனிடத்திலே சிரத்தை, பத்தி, விநயம் முதலிய குணங்களை இலையடியும், குருவினிடத்திலே [illegible], கருணை ஆசாரம் முதலிய குணங்களும் இல்லை[illegible] [illegible] சுவாதிட்டானமும், சிவாநுக்கிர[illegible] [illegible] இல்லை

முத்தி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சைவப்பிரகாசனம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

ஸ்ரீ௰ஸ்ரீ.

பண்டிதர் அவர்களுடைய

மாணாக்கராகிய

ஆவரங்கால் ம-ா-ா-ஸ்ரீ.

சி. குமாரவேற்செட்டியார்

சொல்லியது.

பரவியடல் சமயநூல் பலவுங் கற்றுப்
பரசமய கோளரியாய்ப் பழிப்பில் சித்தி
விரவுசிவா கமமுழுதுந் தேர்ந்த நாதி
மேவுதிரி பொருளுண்மை விளங்கக கூறு
கருதிடுசை வப்பிரகா சனமே யன்றிக்
காசினியிற் பலநூல்க ளுரைகள் செய்தான்
மருவெனக்குஞ் சிலநூல்க ளுணர்த்தி நீர்வை
மன்னியசங் கரதேவ வள்ளலுளே.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தல்
௯	௬	இரண்டாது	இரண்டாவது
௭	௨௭	ங்களும்	ங்களும்,
௧௨	௧௪	வாக்கிய	வாக்கியம்,—
௧௬	௧௬	சபக்ஷ	சபக்ஷம்
,,	,,	விபக்ஷ ம்	விபக்ஷம்
௧௫	௧௧	பக்ஷத்	பக்ஷத்
௨௨	௨௬	உபமர்	உபமா
௨௬	௨௬	ங்களும்	ங்களும்
௫௪	௬	அ, கருவி	அ—கருவி
,,	௪௫	யுடையதும்.	யுடையதும்,
௬௮	௪	யப்பொ	யப்பொ
,,	௨௭	தக்ஷிண	தக்ஷிண